Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II, nr. 3848 | 6 PAGINI — 30 BANI | Vineri 29 septembrie 1961

Gospodarii oțelului

6.600.000 lei! Atît a economisit în primele 8 luni ale anului colectivul oțelăriei Martin a Combinatului Metalurgic Reșița. Cifra este impresionantă și îngăduie să se desprindă concluzia că oțelarii de aici au înțeles profund că lupta pentru oțel de calitate superioară nu poate fi despărțită, ruptă de lupta pentru economii, pentru reducerea prețului de cost.

La oțelăria Martin lucrează mulți tineri. Să cercetăm dar la diferite locuri de muncă metodele, felul cum participă tinerii, brigăzile de tineret, la realizarea de economii.

...Băieții din brigada lui Ilie Popescu lucrează în sectorul care pregătește căldările pentru turnare. Enache Anghel, Moldovan Nicolae și ceilalți 6 membri din brigadă sînt tineri cu o bogată experiență care îndeplinesc una din muncile cele mai pretențioase. Brigada face „toaleta" căldărilor de turnare. Adică le curăță de rămășițele de zgură, montează dopul de închidere, verifică mecanismele de închidere și deschidere, preîncălzește căldările etc. Prin munca pe care o fac, băieții contribuie la bunul mers al muncii oțelarului, la multe din succesele acestuia. Ei au înțeles în același timp că nu este suficient să-ți îndeplinești în mod conștiincios sarcinile de plan, să execuți lucrări de calitate, că toate acestea sînt indisolubil legate de lupta pentru economii, pentru reducerea prețului de cost al produselor. Iată de ce în programul de lucru al brigăzii, în obiectivele stabilite în cadrul întrecerii pentru cucerirea titlului de brigadă fruntașă găsești și angajamente concrete privind realizarea de economii. Așa se explică faptul că multe din discuțiile ce au loc în brigadă privesc tocmai această problemă — economiile. Iată, de exemplu, o posibilitate neglijată — piulițele și șaibele de la dopuri. Nu costă cine știe ce, dar...

— Să le adunăm și să le refolosim. Dacă curățăm mai atent partea montării orificiului atunci nu mai este nevoie să schimbăm de loc șaibele. Și aceste mici, neînsemnate, piese au adus brigăzii în ultimele 4-5 luni 600 lei economii.

I-am găsit pe băieți strînși în jurul lui Moldovan Nicolae, consultînd niște situații.

— Discutam — spune Popescu — despre pierderile de oțel. Acum două luni nu ne interesa prea mult calitatea dopurilor pentru închiderea orificiilor. Le lua de la uscător oricine din brigadă. Unii le controlau, alții nu. Din această pricină, unele din ele se defectau în timpul turnării și se pierdeau multe kilograme de oțel. Am discutat în brigadă și s-a stabilit ca dopurile să le ia de la uscător numai responsabilul brigăzii și acesta să le controleze cu mare grijă. În septembrie n-am mai avut astfel nici un gram de oțel risipit.

...Ați privit adesea șerpuirea șinelor pe care aleargă trenurile. Sînt rezistente, nu glumă. Acest oțel, ca și cel pentru bandajele roților de vagoane se produce acum la Reșița. E un oțel cu caracteristici superioare. O vreme rebutul la aceste noi oțeluri ajungea de cele mai multe ori la 17-18 la sută. Brigăzile conduse de Gomboș Gheorghe, Marinică Gheorghe și Marcu Ilie au considerat că e datoria lor să se afle acolo unde este mai greu și au cerut conducerii secției să lucreze la pregătirea pentru turnarea acestui oțel. Brigăzile și-au organizat bine munca, au respectat întocmai prescripțiile tehnologice, s-au ajutat reciproc împărtășindu-și experiența bună. Ori de cîte ori s-a constatat un rebut au analizat pe loc cauzele și au luat măsuri. Așa s-a ajuns ca rebutul să scadă la 4—5 la sută. Cuvîntul dat a fost respectat.

...Există în evidența secției următoarea situație: în primul semestru al anului s-au elaborat 270 șarje rapide de bună calitate. Printre acestea brigada lui Bălan Florea a elaborat 40, a lui Mocea Vasile 20, a lui Bădescu Ion 14 și așa mai departe.

— Este o cale principală prin care noi, oțelarii, realizăm mari economii, spune Bălan. Gîndiți-vă numai, în loc să elaborăm șarja în 9 ore o dăm gata în 7 ore și jumătate, cel mult 8 ore. Economisind o oră dintr-odată am cîștigat peste 400 kg păcură. Dacă o șarjă de oțel este bine încălzită economisim de asemenea 300—400 kg mangan.

În apropiere de brigada lui Bălan lucrează brigada cunoscutului prim-topitor Mocea Vasile.

L-am așteptat pînă a găsit un moment mai liber și am discutat...

— Despre economii? Ce să vă spun, posibilități sînt multe. Iată, printre cărămizile folosite la vatră sînt și unele pe care le putem refolosi. De aceea, verificăm la preluarea schimbului cărămizile și toate materialele ce se află în jurul cuptorului. Reparațiile le facem la cald. Așa cîștigăm și timp și oțel. În ultima vreme

LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

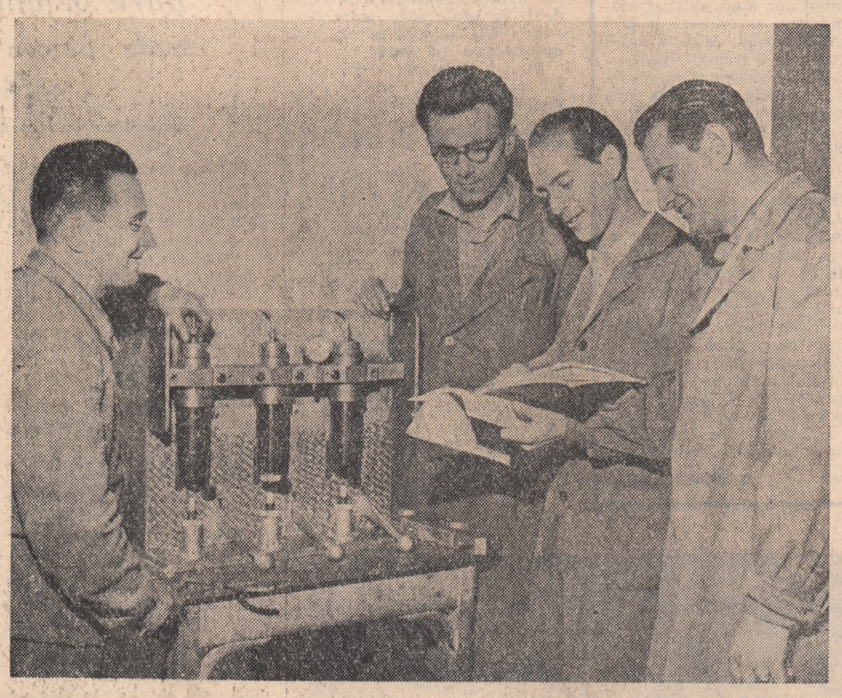

Colectivul Întreprinderii „Triumf"-Cluj se preocupă în permanență de crearea unor noi dispozitive care să asigure îmbunătățirea calității produselor. Unul dintre acestea, dispozitivul de încercat bujii sub presiune, recent realizat, a fost creat de muncitorii secției sculerie după propunerile făcute de proiectantul Enyedy Tiberiu și montorul Török Ioan.

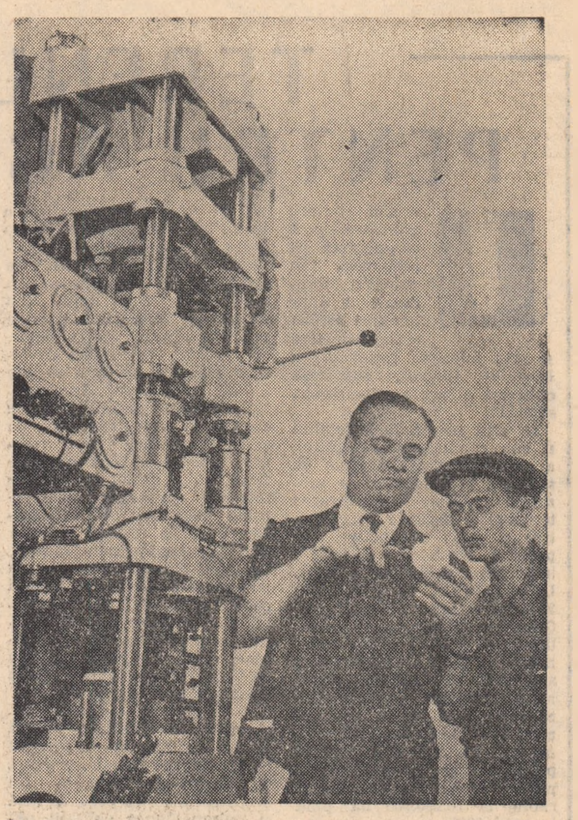

La Uzinele „Grigore Preoteasa" din Capitală s-au montat de curînd mașini moderne de injectat din mase termoplastice. Ele vor produce piesele necesare noilor aparate automate de telefon, contoare electrice, lanterne cu acumulatori, lanterne cu dinam etc. În fotografie: inginerul Ion Ivanov și tînărul Gh. Dumitru verifică capacul rozetei de la aparatul automat de telefon.

Cu planul trimestrial îndeplinit

Întrecîndu-se pentru a mări productivitatea agregatelor și pentru a îmbunătăți calitatea produselor, laminatorii din întreaga țară care produc laminate finite pline și-au îndeplinit cu 17 zile înainte de termen sarcinile de producție prevăzute pe primele trei trimestre din acest an. În această perioadă ei au realizat o producție cu peste 10 la sută mai mare decît în același interval din anul trecut.

Succesele laminatorilor se datoresc extinderii procedeelor înaintate de lucru care au dus la îmbunătățirea indicilor de utilizare a agregatelor. Laminatorii hunedoreni și reșițeni, care au aplicat cu bune rezultate experiența dobîndită în întrecerea dintre ei pentru prelungirea duratei de funcționare a laminoarelor, au produs peste plan, de la începutul anului și pînă acum, peste 27.700 tone laminate grele și mijlocii. Cantități însemnate de laminate peste plan au dat anul acesta și colectivele le laminoriști din Cîmpia Turzii, Oțelul Roșu și Brăila, în urma unei mai bune folosiri a capacității de producție a agregatelor.

Preocupați de îmbunătățirea calității produselor, laminatorii au extins metoda de control pe fiecare operațiune de laminare, ceea ce a dus la îmbunătățirea nivelului calitativ al produselor. La Uzinele „Oțelul Roșu", de exemplu, unde aproape întreaga producție de laminate a fost prelucrată după metode superioare, s-au economisit peste 2.000 tone de metal.

★

Întreprinderile din sectoarele industriei zahărului și uleiului, din industria conservelor, pastelor făinoase și produselor zaharoase, precum și cele din sectorul băuturilor au îndeplinit înainte de termen planul de producție pe primele trei trimestre ale anului.

Folosind mai bine capacitățile de producție și materiile prime, îmbunătățind procesele tehnologice, muncitorii din industria alimentară au dat peste planul acestei perioade circa 40.000 tone de zahăr, aproximativ 3.000 tone de ulei comestibil, precum și importante cantități de conserve de legume și fructe, produse zaharoase, biscuiți, paste făinoase etc.

(Agerpres)

Curs de specializare pentru ingineri din schele, rafinării și uzine chimice

În vederea extinderii folosirii izotopilor radioactivi în industria petrolieră și chimică, recent la Întreprinderea de carotaj și perforări din Ploiești a fost organizat un curs de specializare pentru ingineri din schele, rafinării și uzine chimice.

Paralel cu lecții teoretice și seminarii privind manipularea și folosirea izotopilor, cei peste 30 de cursanți au avut posibilitatea să facă aplicații practice cu izotopi radioactivi în schela Boldești și la rafinăria Teleajen.

Plecarea delegației C. C. al U. T. M. la întîlnirea reprezentanților organizațiilor de tineret și studenți din Europa

Din inițiativa F.M.T.D., în zilele de 30 septembrie și 1 octombrie a.c. va avea loc la Berlin o întîlnire a reprezentanților organizațiilor de tineret și studenți din Europa, menită să dezbată modul în care tînăra generație poate să-și aducă contribuția la lupta popoarelor pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru normalizarea situației din Berlinul occidental, împotriva renașterii militarismului german.

Joi a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Berlin, pentru a lua parte la lucrările acestei întîlniri, delegația Uniunii Tineretului Muncitor, condusă de tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M.

(Agerpres)

În sala de muzică a Casei de copii școlari nr. 7 din Capitală.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Drumul ce pornește din sat

De la marginea satului pornesc drumuri șerpuite prin cîmpie. Drumurile acestea, care au făcut întotdeauna legătura satului cu restul lumii, au fost martorele schimbării destinelor satului. Pare că însuși timpul vine și pleacă pe aceste drumuri, lăsînd în sat semnele înnoitoare ale trecerii sale.

Drumurile s-au înscris pe pămînt pentru că pe aici și-au ales loc de trecere oamenii.

Unde și ce i-a îndemnat la drum pe oamenii satului?

După ținta acestor călătorii, poți să afli destinele acestor oameni, viața satului, așa cum a fost odată și așa cum este acum.

Să luăm acest sat din Cîmpia Olteniei cu numele scris pe o tablă în halta de pe calea ferată Craiova-Calafat. Satul Siliștea Crucii.

Calea ferată, trenul îi adună acum pe călătorii altădată pedeștri. Stație de cale ferată există aici din anul 1948. Pînă atunci trenul nu oprea și oamenii plecau din sat pînă la Băilești sau pînă la prima gară cu carul cu boi, cu căruța sau, așa cum se întîmpla de cele mai multe ori, pe jos.

Acum iată, oamenii stau și așteaptă trenul înșirați pe peron sau pe băncile înguste. Oameni voioși, gătiți pentru o călătorie la oraș.

Ion Drăguț cu fiică-sa Gheorghița merg la Băilești. Vor să cumpere de acolo un costum de haine (fustă și taior) pentru Gheorghița și un ceas deșteptător.

Colan F. Constanța merge la Băilești să cumpere uniformă școlară pentru fetiță.

În haltă sînt mulți călători. Rîd, povestesc, ca să treacă timpul.

Călătorii aflați acum pe peron și care se duc la oraș să-și tîrguiască îmbrăcăminte nouă, poate-și mai aduc aminte că odinioară, de pe drumul mare al satului porneau odată pe lună spre Băilești la judecătorie țărani cu desaga în care duceau merinde, plocoane și jalbe. Călătorii de azi poate-și mai aduc aminte. Iovan Ilie, Sumă Ion, Drăguț Ion (cel care acum merge să cumpere costum și ceas deșteptător) s-au judecat 12 ani cu chiaburul Chifu. Timp de 12 ani au pornit mereu la judecătorie să li se facă dreptate, să li se dea pămîntul înapoi. Au bătut drumurile pînă cînd au rămas doar cu pietrele drumului și-au ajuns muritori de foame.

Chifu le lua pămîntul, la o țuică, pe sume mici de bani, punîndu-i să semneze o hîrtie albă.

„...Cea mai mare pacoste care venise pe capul lor... scria pe timpurile acelea un învățător într-o monografie a satului, *sînt băncile burgheze care au început să cămătărească luînd dobînzi de 30-40 la sută chiar și 50 la sută. Apoi au început și chiaburii să cămătărească pe oameni luîndu-le dobînzi de 100 la sută și cei care nu pot să plătească li se ia pămîntul iar judecătorii vin cu trăsuri cu clopote la cai urmărind totul și scoțîndu-le hainele la vînzare".*

Iată cine erau călătorii. Țăranii care mergeau să ceară dreptate la judecător, judecătorul care venea cu clopote la cai și le scotea țăranilor hainele la vînzare...

Drumul care ducea din sat spre lume, purta destinul trist al satului. Unii țărani desnădăjduiți se uitau în lungul drumului și-și puneau ultima nădejde în necunoscutul spre care ducea.

Așa va fi stat în fața acestui drum Firu Vișan în urmă cu 30-40 de ani, după ce chiaburii îi luaseră ultima bucățică de pămînt și tot ce mai putea să-l ție în viață. El a pornit atunci la drum lung cu necazul în spate și s-a pierdut în depărtări fără urmă.

Pe drumul acesta a plecat în 1907 Ștefan Cojocaru, capul răscoalei, fugit de prigoană, dar pe drum, cine știe unde, a fost împușcat.

În halta Siliștea Crucii, călătorii așteaptă acum trenul. Stau de vorbă înșirați pe linia îngustă a peronului sau pe băncile din lungul zidului roșu. Îmbrăcați în haine noi, cu ghete noi, cu pălării noi. Călătoria lor este legată de cîteva evenimente ale zilei: 1. Începe școlile. 2. Gospodăria colectivă a împărțit avansul în bani pe ultimul trimestru. 3. Duminică au loc în sat primele nunți din această toamnă. 4. Pe terenurile gospodăriei colective a început campania de toamnă. (Procurarea semințelor de înaltă productivitate, buletinele de analiză, piese de schimb pentru mașinile agricole etc.) Toate acestea i-au hotărît să pornească la drum.

În haltă sosesc două trenuri aproape în același timp. Unul vine de la Băilești altul de la Craiova. Trenurile lasă aici pe peron cîteva zeci de călători. Cine sînt, unde au fost, cu ce treburi?

O clipă vă rog!

Badea Ioana, soția conductorului de atelaj Gheorghe Badea, a fost la Craiova. A cumpărat de acolo un costum (fustă și taior) pentru fetița lor Lucreția, (14 ani), un costum pentru Dănuț, o pijama, 3 cămăși, încălțăminte. Total 1.200 lei.

Bistriceanu Gheorghe, cu soția. Se întorc de la Craiova. Și-au cumpărat pantofi, două costume (*„judecătorii vin cu clopote la cai urmărind tot și scoțîndu-le hainele la vînzare"* — *scrie în vechea monografie a satului*).

Din trenul de la Băilești a coborît Pîrvu Stan. Și-a dus acolo copilul la școala profesională de mecanici agricoli. A asistat la ședința cu părinții. Pentru școlarizarea copilului el nu plătește nici o taxă.

În sfîrșit din tren au mai coborît și alți cîțiva călători. Reporterul nu mai prididește să afle unde a fost și ce a făcut acolo fiecare.

Halta rămîne pentru un timp singură. În zare s-au pierdut fumegînd cele două trenuri. Încerc să alătur cele două imagini (trecut și prezent) ale călătorilor satului Siliștea Crucii.

„În sat — scria bătrînul învățător în monografia mizeriei siliștenilor — *există școală comunală dar ea nu se îngrijește de sănătatea oamenilor pentru că e nevasta jan-*

M. CARANFIL

(Continuare în pag. a 4-a)

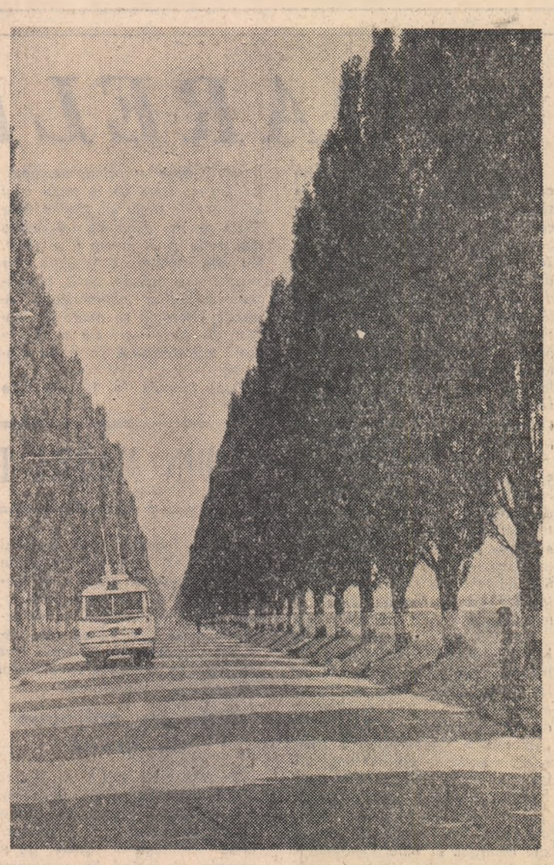

Pe frumoasa șosea la intrare în Brașov.
Foto: N. STELORIAN

Ucenici — la porțile culturii

Intrînd pe poarta armonioasului grup școlar al Uzinelor „Steagul roșu" din Brașov liniștea studiului îți amintește mereu că te afli într-un orășel al ucenicilor. Aici se formează mulți dintre muncitorii de mîine ai României socialiste. Sub un soare generos de septembrie, iată-i pe elevii anului I odihnindu-se pe băncile parcului; în gențile lor, răsfățîndu-se pe caietele nou-nouțe, lecția întîia profesională are rigoarea solemnă a unui poem: „Metalele constituie principalul material folosit în industria prelucrătoare și în industria constructoare de mașini"...

Așa a scris Andrei Balint din clasa 105, așa au scris colegii săi de an, cu emoția febrilă a începutului. În vremea aceasta cei din anul trei gustă bucuriile și încearcă răspunderile celor care încep să lucreze umăr la umăr cu muncitorii; Popa Ion din clasa 308-tratamente termice și-a adus pe ziua de azi contribuția la călirea nu știu cîtor bare de direcție sau axe capitale pentru nu știu cîte autocamioane. Și celor mai mici și celor mai mari li se pot adresa sumedenie de întrebări. Iată una:

La ce nivel de cunoștințe de ordin cultural se află Balint față de Popa, colegii de generație ai unuia față de colegii de generație ai celuilalt? Altfel spus, ce oferă orașul ucenicilor „populației" sale sub raportul îmbogățirii orizontului spiritual?

În bibliotecă ucenicii găsesc cam 30.000 de volume. Dacă vin fără să șovăie să ceară o lucrare despre tehnologia stanțărilor la rece sau bazele frezării, sînt mai puțin decși cînd au de ales între un roman cu aventuri palpitante și o carte în care o minte profundă a însemnat rodul meditațiilor sale asupra lumii, între o istorie privind o ramură a artei și o anticipație științifică asupra viitorului. A bătut la ușă Ivan Nicolae din anul III strungărie. Înapoiază bibliotecarei opera lui Șolohov „Ei au luptat pentru patrie"; este lectura ultimelor trei zile. Trece încet de-a lungul rafturilor înțesate, unde cărțile sînt orînduite alfabetic, după autor. Poftim, litera H! A ezitat între Calistrat Hogaș („Pe drumuri de munte") și Alfred Hoffman („Drumul operei"), ca pînă la urmă să aleagă cartea proaspăt apărută a lui Ștefan Heym care se referă și ea, nu-i vorbă, tot la un drum, pe care îl inaugurează omenirea contemporană: „Era cosmică".

Bibliotecara are de lucru. Sosesc rînd pe rînd, la interval de cîteva minute, mai toți cititorii buni de anul trecut, firește cu excepția celor care au absolvit. Vine Vasile Dăuceanu; mărturisește că, în vacanță, pasiunea pescuitului l-a absorbit prea mult, dar acum are de gînd să continue listele masive de cărți înscrise în fișele lui — de la Verne și Dumas la Anatole France și Aragon, de la Tolstoi și Dostoevski la Ostrovski și Fadeev, de la Eminescu și Sadoveanu la Camil Petrescu și Marin Preda. A rămas cam dezamăgit aflînd că nu există disponibil nici un exemplar din „Străinul", dar n-a plecat pînă nu a găsit ceva pe plac. Mircea Codleanu a citit în anul trecut cincizeci și cinci de cărți, de fiecare dată indicînd o sferă de preocupări și preferințe (călătorii — și atunci se cufunda în jurnalul lui Pigafetta, părîndu-i-se că navighează împreună cu Magellan, știință — bună carte — „Biblia pentru credincioși și necredincioși" de Iaroslavski, artă „cu A mare", — atunci lua Shakespeare, Opere, volumul II, III, VII, sau „ceva distractiv" și atunci îi făcea realmente plăcere să știe ce se va mai întîmpla după douăzeci de ani cu mușchetarii lui Dumas...).

Și așa mai departe, cărți și cititori. Constatare banală, ucenicilor le place să citească. O carte bună trece de la unul la altul; se face „coadă" în așteptarea exemplarelor mult circulate. Aflați că printre aceștea se găsesc nu numai „Singur printre dușmani" sau „În munții de la graniță" ci și operele lui Homer, autorul unor romane de aventuri clasice — Iliada, Odiseea. Dar aici nu este vorba de stabilit tabloul general al preferințelor. Dragostea pentru carte se manifestă vizibil în participa-

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. a 4-a)

Citiți

În interiorul ziarului

pag. a 2-a:

Știința

în pag. a 3-a:

Tineri de la sate! Toate forțele voastre — în sprijinul campaniei agricole de toamnă!

în pag. a 4-a:

O nouă promoție de studenți

în pag. a 5-a:

În trenul București - Moscova

Sport

TERENURI NOI PENTRU AGRICULTURĂ

În anii puterii populare, prin recuperarea și repunerea în circuitul economic a unor terenuri socotite neproductive și prin folosirea rațională a fondului funciar, suprafața cultivată a țării a crescut considerabil.

În anii noștri, la îndemnul și sub conducerea partidului, a început vasta acțiune de stăvilire și combatere a eroziunii solului. Valorificarea terenurilor agricole neproductive și slab productive, în pantă și erodate, a devenit o importantă problemă de stat. La plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, subliniind faptul că suprafața arabilă a țării a crescut între anii 1955—1960 de la 9.662.000 ha la 9.821.000 ha., a arătat că acest rezultat nu poate fi considerat mulțumitor. Ca atare, au fost stabilite sursele principale ce trebuie folosite pentru sporirea suprafeței arabile la 10.200.000 ha pînă în anul 1965.

Despre unele aspecte ale acestei probleme pe care partidul și guvernul nostru le pune în fața agriculturii socialiste ne-au vorbit, recent, *inginerii Cristofor Birar și Dumitru Vlădescu directori tehnici în Ministerul agriculturii.*

Lupta pentru ridicarea capacității de producție a pămîntului și pentru creșterea suprafeței arabile a țării — ne-a spus inginerul Cristofor Birar — este legată direct de organizarea rațională a teritoriului. Cunoscînd cantitatea și calitatea pămîntului, modul de folosire a lui, se poate realiza, în condiții climatice existente, organizarea planificată a producției agricole. Direcția generală geo-topografică și a organizării teritoriului din Ministerul Agriculturii a măsurat și întocmit pînă în prezent planuri pentru circa 80 la sută din fondul agricol al țării, care vor servi la întocmirea evidenței funciare. Sarcina organizării teritoriului este aceea de a stabili o rațională folosire a întregii suprafețe agricole, o sistematică și continuă creștere a calității de producție ale pămîntului și crearea condițiilor pentru folosirea optimă a tehnicii agricole.

— Puteți exemplifica ?

— Bineînțeles. Există astăzi, de pildă, la noi în țară, circa 181.000 ha. de vii hibride, majoritatea pe terenuri bune pentru culturi cerealiere. Planul de organizare socialistă a teritoriului prevede defrișarea treptată a acestor vii și trecerea terenului la „arabil". În schimb, pe terenurile în coastă, pe care cresc din abundență mărăcinii și unde nici caprele nu au ce paște, se prevăd amenajări de terase plantate cu viță de vie altoită sau pomi fructiferi. Iată așadar posibilitățile de creștere a suprafeței arabile și de recuperare a unor terenuri nefolosite pînă în prezent. Alt exemplu : pășunile din raioanele aride situate în sudul țării (Bărăgan, Oltenia, Galați, Dobrogea) în majoritatea anilor, începînd din luna iulie, nu au iarbă deloc, fiind bune numai pentru plimbatul vitelor. Desțelenite, și folosite pentru culturi furajere, anuale sau perene, aceste terenuri pot da de 7—10 ori mai multe furaje decît pajiștea naturală.

— Așadar, proiectul de organizare a teritoriului indică modul de folosire a fiecărui fel de pămînt, avînd ca punct de plecare posibilitățile lui fizico-chimice. El prevede însă și îmbunătățirea calității pămîntului prin intervenția omului...

— Exact. Organizarea teritoriului este în același timp și un plan concret de prevenire și combatere a eroziunii solului. Centrele de combatere a eroziunii solului sînt situate în mijlocul focarelor mari de eroziune, în diferite regiuni ale țării. Munca lor s-a făcut resimțită mai cu seamă în regiunea Argeș, Dobrogea, Galați, Ploiești și Suceava, adică acolo unde a existat și o preocupare mai activă din partea organelor de specialitate din cadrul sfaturilor populare. Dar lupta împotriva degradării solului și valorificarea terenurilor erodate abia începe să crească în intensitate.

In continuarea discuției, l-am întrebat pe ing. Dumitru Vlădescu, ce loc ocupă irigarea în planul de perspectivă al lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

— Din teritoriul agricol al țării — ne-a spus ing. Dumitru Vlădescu — mari suprafețe situate în sudul Olteniei, Bărăgan și Dobrogea sînt supuse frecvent influențelor nefavorabile ale secetei. Ținînd seama că sporul de producție în urma aplicării irigațiilor poate dubla sau chiar tripla recoltele și de faptul că aceste producții foarte ridicate se pot obține într-un timp scurt de la executarea amenajărilor, irigarea ocupă un loc de frunte în planul de dezvoltare al lucrărilor de îmbunătățiri funciare și are un rol important în dezvoltarea agriculturii și a întregii economii naționale.

În următoarea perioadă irigațiile se vor extinde în regiunile București, Dobrogea, Oltenia și Galați astfel ca în această zonă să se poată iriga într-o primă etapă, prin folosirea apei din Dunăre — așa cum se arată în raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c. — 1.000.000 ha teren.

Realizarea unui important volum de lucrări de irigații, indiguiri și desecări într-un timp scurt, impune aplicarea celor mai noi metode în proiectarea, execuția, exploatarea și întreținerea lucrărilor.

De pildă, în sistemele mari de irigație din zona Dunării, aducerea apei pe terenurile agricole se va face cu ajutorul unor stații de pompare de mare capacitate (10—40 mc pe secundă) și înălțimi mari de pompare de mare capacitate (30—80 m), fiecare grup de pompare trebuind să dea un debit de 2.5—10 m c pe sec. O mare parte din suprafața amenajată va fi irigată prin aspersiune. Instalațiile de aspersiune (instalații de ploaie artificială) folosite astăzi, fabricate de industria noastră, vor trebui îmbunătățite prin mărirea distanței de udare a aspersoarelor.

— Care poate fi aportul tineretului în această vastă acțiune pentru sporirea suprafeței arabile a țării ?

— Ultima consfătuire în problema ameliorării fondului agricol prin lucrări de îmbunătățiri funciare, care s-a desfășurat anul trecut, a evidențiat că masele largi populare și în special tineretul constituie o forță considerabilă în lupta pentru ridicarea fertilizării solului. Prin participarea entuziastă a tineretului la lucrările de ameliorare a terenurilor neproductive sau expuse inundațiilor s-au obținut economii care se cifrează la zeci de milioane lei. Această vastă acțiune, care trebuie desfășurată în continuare și intensificată, reclamă însă un important număr de cadre pentru proiectarea, executarea, exploatarea și întreținerea lucrărilor. În scurt timp zeci de mii de tineri vor trebui să se califice, prin școlarizare și instructaje, în problemele de îmbunătățiri funciare, mai ales în irigații. Ei vor fi pregătiți ca mecanici pentru conducerea utilajelor terasiere acționate de tractoare grele, pentru îngrijirea instalațiilor de aspersiune și ca udători, la dirijarea apei din canale etc. Numeroși tineri vor trebui să se pregătească în școlile agricole medii și superioare, pentru a deveni cadre specializate în îmbunătățiri funciare.

A. MARINOIU

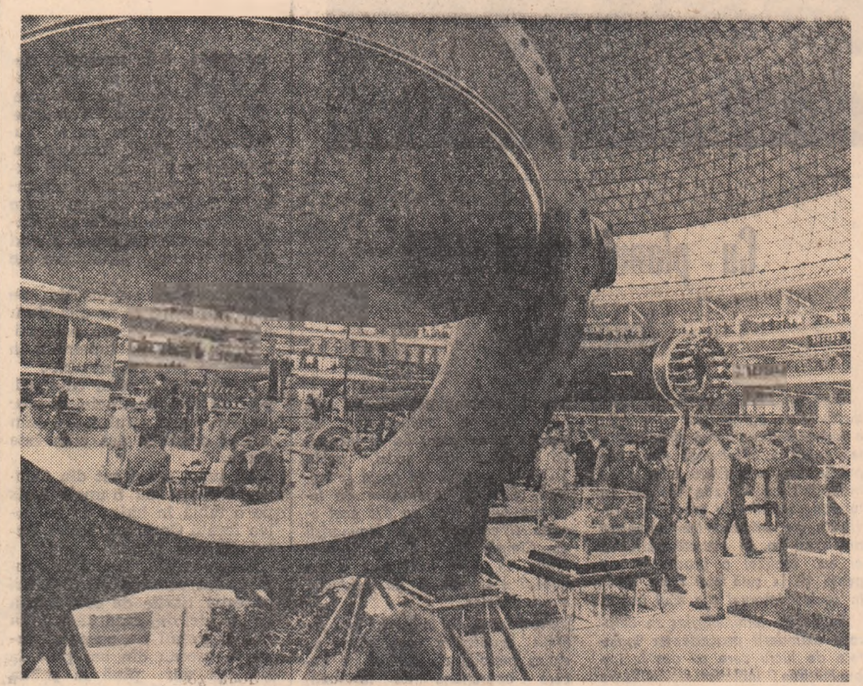

Într-una din sălile Tîrgului internațional de la Brno.

Foto : C.T.K.

ȘTIINȚA

Preparat antimalaric

Colaboratorii catedrei de tehnologie organică de la Institutul politehnic din Varșovia, împreună cu colectivul Institutului de sinteză organică al Academiei de Științe a R.P. Polone, au realizat preparatul antimalaric „nitroguanil". Preparatul a fost folosit în tratarea a 550 de copii malarici. Bolnavii s-au vindecat în șapte zile, administrîndu-li-se o doză zilnică de aproximativ 1.3 grame.

Nu s-a constatat nici un fel de fenomene nocive în tratament.

Soi prețios de mazăre

Selecționerul ucrainean Serghei Cernobrivenko a obținut un nou soi de mazăre — „Ukosnii-1" — care este extrem de prețios pentru zootehnie. Boabele se coc atunci cînd frunzele sînt încă suculente și verzi, iar plantele cresc mult în înălțime.

La stația experimentală din Pavlograd, regiunea Dnepropetrovsk, recolta de mazăre „Ukosnii-1" a fost în anul acesta de 440 chintale masă verde la ha.

Pe lotul de sămînță, de pe fiecare ha s-a obținut peste 21 chintale boabe.

Materiale noi în construcții

Între botanică și... beton • Materiale neobișnuite pentru interiorul caselor • Casele și străzile viitorului apropiat

Dezvoltarea impetuoasă a construcțiilor din ultimii ani pune în fața oamenilor de știință sarcini noi în găsirea unor materiale din ce în ce mai bune și mai ieftine.

În afară de sinteza a numeroase substanțe din natură, specialiștii au creat o serie întreagă de substanțe noi precum și unele ingenioase combinații.

★

Să ne referim mai întîi la materialul de bază al constructorilor — betonul. În acest domeniu, noutățile sînt care mai de care mai ...senzaționale.

La Institutul unional de cercetări științifice din Fergana (R. S. S. Uzbecă) s-a obținut în această direcție un beton ultrarezistent din... bumbac. Adăugarea coajei de bumbac (pleavă) la compoziția betonului i-a dat calități excepționale : rezistența la compresiune a crescut de trei ori, rezistența la întindere de cinci ori iar la îndoire de 7-8 ori.

Noul beton nu se „teme" nici de foc, nici de apă și nici de acizi, fiind în același timp un perfect termoizolant. O altă prețioasă calitate a noului beton este aceea că aderă atît de perfect la metal încît cu ocazia încărcării, la rupere, se rupe armătura metalică iar locul de contact dintre beton și metal rămîne intact.

Un alt tip de beton născut din colaborarea dintre constructor și... betoniști a fost creat la Uzina de piese din beton armat din Tașkent. Tehnicienii acestei uzine în colaborare cu Institutul de botanică din Tașkent au preparat pentru prima oară un beton poros, dotat cu o mare elasticitate, folosind saponina. Această substanță, care are proprietatea de a face spumă se găsește în diverse plante care cresc în Asia centrală.

Betonul, combinat cu masele plastice, este o altă realizare recentă a constructorilor sovietici. Astfel de materiale create în Uniunea Sovietică sînt : „plastbetonul", „armopolimercimentul" și altele. Prin folosirea polimerilor în locul cimentului aceste tipuri de beton sînt mult mai rezistente.

★

În ce privește celelalte elemente ale construcțiilor, un interes deosebit prezintă fabricarea părților lemnoase din rășini sintetice și talaj de lemn. În acest fel se folosesc în totalitate deșeurile industriei de prelucrare a lemnului și se reduce foarte mult prețul de cost al construcțiilor. Materialele sintetice (rășinile fenol-formaldehidice) și talajul de lemn dau un material cu o rezistență mare la umiditate, la temperaturi scăzute, la acțiunea micro-organismelor, la coroziuni etc. Ele pot fi folosite pentru fabricarea cercevelelor de ferestre, ușilor exterioare și interioare și altor accesorii care se construiau pînă acum din lemn.

Pentru acoperirea dușumelelor au fost create în Uniunea Sovietică peste 20 de tipuri de materiale sintetice iar pentru finisarea pereților există pînă acum peste 30 de materiale.

Constructorii sovietici se preocupă activ și de aspectul exterior al orașelor. Trotuarele de asfalt utilizate astăzi sînt inestetice și se uzează rapid ; iarna se produc crăpături iar vara asfaltul se înmoaie. Se proiectează de aceea înlocuirea trotuarelor de asfalt cu plăci de beton armat de diferite culori. Pentru evitarea uzurii încălțămintei pietonilor s-au pus la punct mijloace pentru mărirea elasticității acestor trotuare. De asemenea s-a asigurat amortizarea zgomotului și micșorarea cantității de praf. Acest lucru se obține prin folosirea unui strat superior din ciment cu adaos de polimeri.

I. TEODORESCU

Căi noi în tehnica contemporană

„Viața în Univers"

Există viață și pe alte planete ?

La această întrebare și-au propus să răspundă — pe baza realizărilor contemporane ale științelor naturii — doi cunoscuți savanți sovietici, academicienii A. I. Oparin și V. G. Fesenkov în lucrarea **„Viața în Univers"** recent apărută în Editura științifică.

Cine oare poate să nu fie captivat de o temă atît de actuală și atît de pasionantă : răspîndirea vieții în nemărginitele spații cosmice ?

Scrisă într-un limbaj accesibil oricui (căruia traducerea lui A. Costa și D. Lăzărescu îi asigură o claritate deosebită), cartea începe prin a face

Ce să citim

un istoric al concepției cu privire la universalitatea vieții. Demonstrînd că pe celelalte corpuri cerești din sistemul nostru solar nu este posibil să existe viață (decît, cel mult, în formele ei cele mai primitive și asta doar pe Marte și Venus) A. I. Oparin și V. G. Fesenkov ajung la concluzia că în alte sisteme solare, chiar în galaxia noastră, pot fi sute de mii de planete pe care apariția și dezvoltarea vieții sînt posibile.

Deși scrisă cu cîțiva ani în urmă, principalele teze expuse în lucrarea „Viața în Univers" au fost confirmate ulterior de noile descoperiri științifice, cu deosebire de lansarea de către U.R.S.S. a sputnicilor și a primilor cosmonauți. Actualitatea cărții este confirmată atît în **prefața la ediția română scrisă de acad. V. G. Fesenkov**, ca și în notele deosebit de interesante cu care autorii traducerii au însoțit lucrarea.

S. IOACHIM

Tînărul astronom Vadine Kapinski a construit un aparat electronic care permite obținerea unui contur precis al liniei spectrului.

Foto : TASS

Iarnă „caldă" la Polul frigului

Colectivul stației sovietice „Vostok" din Antarctica, care a rămas să ierneze acolo, a comunicat că iarna trecută în Antarctica termometrul n-a coborît niciodată sub — 78° C.

Această stație este situată în regiunea Polului frigului. În 1959 s-a înregistrat aici cea mai scăzută temperatură de pe glob — 88,3° C.

De la 22 august în regiunea stației timpul este senin. La 31 august, ultima zi a iernii calendaristice, timpul a fost extrem de „cald", numai — 60° C.

Potrivit părerii specialiștilor, încălzirea în regiunea Polului frigului ar fi cauzată de schimbările în circulația atmosferică deasupra Antarcticii. Acest lucru s-ar datora unor slăbiri a activității proceselor care se produc în Soare.

Celolignina ?

Specialiștii din orașul Rudnii (Kazahstan) au obținut un material de construcție termoizolator ușor și trainic din deșeuri de trestie (celolignină) cu adausuri de substanțe liante pe bază de ghips.

Un metru cub din noul material cîntărește doar 800 kg. Consumul de ghips la un metru cub din noul material este de numai 400 kg.

Din celolignină cu adaus de ciment au fost obținute de asemenea materiale trainice și ușoare pentru zidari.

Folosirea celoligninei pentru producția de noi materiale de construcție este o ramură industrială care are mari perspective, întrucît pe teritoriul Kazahstanului suprafața ocupată de trestie este de peste două milioane hectare.

„Taganrojeț — S.Ș. - 75"

Uzina de combine din Taganrog a construit un șasiu autopropulsat care este prevăzut cu un motor de 75 CP. Noua mașină, denumită „Taganrojeț", are 12 transmisii și dezvoltă o viteză între 1,5 și 35 km/oră. Pe cadrul șasiului se montează o carcasă cu o capacitate de încărcare de patru tone, precum și diferite mașini agricole și unelte începînd cu plugul și terminînd cu combinele de cereale și combinele de recoltat porumbul.

Noul șasiu poate fi folosit atît vara cît și iarna, fără a avea timpi morți.

Stabilirea vîrstei rocilor

Oamenii de știință din Daghestan au pus la punct o nouă metodă pentru cunoașterea vîrstei rocilor, metodă care constă în determinarea conținutului acestora în elemente radioactive. Cu ajutorul aparatelor se fac măsurători foarte complicate într-o oră și jumătate sau două ore, pe o bucată de rocă care nu depășește o greutate de cîteva grame. În prezent, cele mai bune instalații similare realizate în alte țări necesită, pentru efectuarea aceleiași operații, mai multe zile de muncă și probe de rocă cîntărind mai multe kilograme.

Nou tip de centrală telefonică

La Leningrad a fost creat un nou tip de centrală telefonică pentru 10.000 de abonați. Centrala are dimensiuni mici și nu comportă nici o piesă mobilă, spre deosebire de centralele actuale care au o capacitate similară dar numără peste 60.000 de piese care trebuie să fie întreținute și curățate.

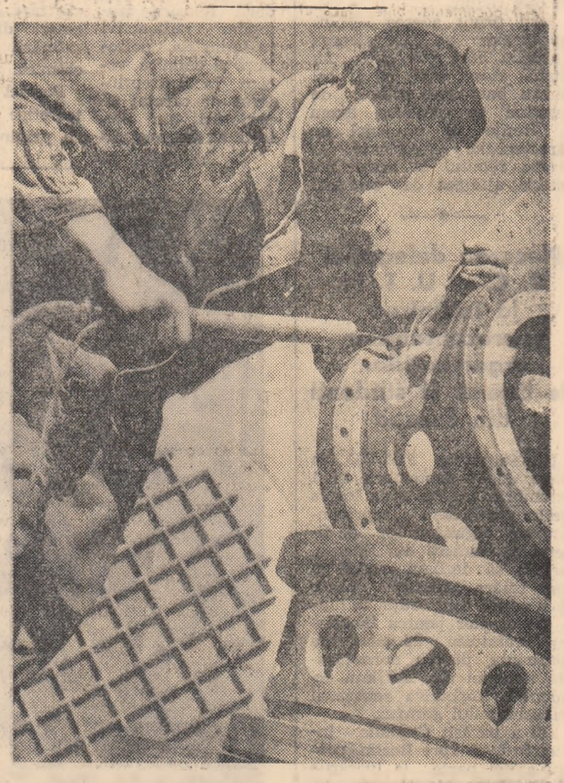

Produsele tehnice realizate de Întreprinderea „Anticorozivul" din Capitală sînt mult apreciate. În fotografie : Utemistul Mihai Coșca sudează în masă plastică piesa instalației folosită pentru epurarea apei de la cazanele marilor termocentrale.

Foto : AGERPRES

SOARELE PE PĂMÂNT

DIN MARILE REALIZĂRI ALE ȘTIINȚEI SOVIETICE

Numeroși oameni de știință sovietici au întocmit pînă în cele mai mici detalii proiecte grandioase pentru transformarea pe scară cosmică a locuinței noastre — Pămîntul. Am putea să pornim de îndată la realizarea celor mai fantastice visuri ale omenirii : să creăm un soare artificial în Antarctica și să transformăm deșerturile în grădini înfloritoare, să pompăm curenții calzi din Oceanul Pacific spre nordul înghețat și să modificăm clima unor continente întregi după dorința noastră. Toate aceste minuni ar putea fi imediat realizate dacă am dispune de cantitățile necesare de energie ieftină și pretutindeni disponibilă. Iată de ce descoperirea resurselor energetice a devenit problema „numărul 1" a științei și tehnicii contemporane.

Tocmai în acest domeniu, savanții sovietici au repurtat în ultimii ani o mare victorie științifică, deschizînd calea spre una din cele mai uriașe surse de energie din Univers, spre „energia de poimîine", cum a fost poreclită în mod foarte plastic energia termonucleară...

Iată despre ce este vorba.

Ce ne „învață" soarele

În stadiul actual al tehnicii știm să eliberăm energia nucleară prin dezintegrarea (fisionarea) nucleelor grele de uraniu sau plutoniu, atît pe calea necontrolată (explozii atomice) cît și în mod controlat cu ajutorul reactorilor nucleari.

Dar mai există o altă cale pe care savanții au învățat-o de la soare și stele. Într-adevăr, s-a calculat că în părțile sale centrale, temperatura soarelui atinge 20.000.000 de grade. Cantitatea de lumină și căldură care vine de la soare este uriașă fiind egală cu energia pe care ar putea s-o producă 180 milioane de miliarde de centrale electrice, avînd fiecare puterea hidrocentralei de la Kuibișev ! Și să nu uităm că soarele radiază în același fel de cîteva miliarde de ani ! De unde provine această energie imensă ?

De vreo 20 de ani se știe că energia solară provine din sinteza heliului prin fuziunea nucleelor de hidrogen. Adică mai multe nuclee ușoare se unesc spre a forma un nucleu greu și, lucru deosebit de important, formarea heliului în soare sau în stele este însoțită de fiecare dată, de o mare degajare de energie.

Cititorul atent va sesiza probabil o aparentă contradicție : într-adevăr, în metodele uzuale folosite pe pămînt, energia nucleară se obține prin distrugerea nucleelor existente, în timp ce în „laboratorul" gigantic al soarelui energia apare la crearea unor nuclee noi. Este oare aceasta posibil ? Să explicăm acest lucru.

După cum se știe, un nucleu de heliu constă din doi protoni și doi neutroni. Ei bine, imaginați-vă că am avea... într-o pungă un kilogram de protoni și neutroni din care am încerca să facem un kilogram de heliu. Știți ce s-ar întîmpla ? Spre surprinderea noastră am constata că în locul unui kilogram de heliu am obține doar 992,5 grame, adică cu 7,5 grame mai puțin decît ne-am fi așteptat. Cu alte cuvinte, construcția ar rezulta mai ușoară decît greutatea cărămizilor componente. Această diferență se numește „defect de masă" și are o importanță extraordinară în fizica atomică.

După formula lui Einstein care stabilește legătura între masă și energie, unei mase de 7,5 grame îi corespunde o energie echivalentă de 200 milioane kilowatore. Aceasta înseamnă că defectul de masă corespunde unei degajări gigantice de energie care se produce la formarea atomilor din particule elementare.

Sute de milioane de grade

Rezultă deci că ar fi posibil să se obțină energie nu numai prin „fisiunea" elementelor grele, uraniu de pildă, ci și prin „fuziunea" elementelor ușoare, de exemplu producînd heliu pornind de la hidrogen.

Începînd din anul 1938, o serie de fizicieni au căutat soluția teoretică cu ajutorul căreia să poată imita pe pămînt reacția termonucleară din soare și stele. Aceste procese se numesc termonucleare deoarece se produc numai la temperaturi deosebit de înalte (sute de milioane de grade). Iată de ce. Fuziunea artificială a nucleelor de hidrogen este o problemă deosebit de complicată. După cum este cunoscut, nucleele sînt încărcate cu electricitate pozitivă, deci se resping între ele. Pentru ca două nuclee de elemente ușoare să se apropie suficient spre a reacționa, ele trebuie să fie animate de viteze considerabile, astfel ca ciocnindu-se să învingă forțele de repulsie a sarcinilor lor electrice. Dar nucleele capătă viteze mari numai atunci cînd se află la temperaturi foarte înalte. Iată de ce este nevoie de sute de milioane de grade : pentru a provoca ciocniri atît de vehemente între nuclee încît să se contopească între ele.

Nebuloase cosmice în laboratoare

În interiorul soarelui și al stelelor domnesc în mod obișnuit asemenea temperaturi. Dar cum să fie ele reproduse pe pămînt ? După cum vom arăta, acest lucru constituie domeniul de cercetare al unui mare număr de savanți sovietici, care au și obținut o serie de succese unice în lume. Dar mai înainte, încă cîteva date teoretice.

După cum am arătat mai sus, pentru sinteza heliului este nevoie de protoni și neutroni. Din această cauză nu se poate folosi hidrogenul „normal" deoarece nucleul său constă doar dintr-un singur proton. Din această cauză se folosesc izotopii hidrogenului (izotopii sînt atomii aceluiași element chimic al cărui nucleu are același număr de protoni dar un număr diferit de neutroni). Astfel în timp ce hidrogenul obișnuit are un proton și nici un neutron, deuteriul (hidrogenul greu) mai are în afara protonului încă un neutron și tritiul încă doi neutroni.

Procesul fuziunii nucleelor ușoare descris mai sus stă la baza bombei cu hidrogen, unde energia nucleară se obține prin unirea deuteriului și a tritiului. Dar cum să se îmblînzească această reacție termonucleară pentru a fi produsă nu sub formă explozivă, ci pentru exploatarea controlată, pașnică, a energiei rezultate ?

La rezolvarea acestei probleme, la „demobilizarea bombei H", lucrează o serie de oameni de știință sovietici.

Problemele care se pun la realizarea acestei adevărate astrofizici experimentale sînt deosebit de complexe. Cu ajutorul unor instalații gigantice sînt reproduse în condiții terestre stările materiei, fenomene și procese care nu au avut loc niciodată pe pămînt și sînt proprii numai nebuloaselor cosmice și învelișurilor stelelor.

O instalație gigantică

„Ogra", aceasta este denumirea instalației sovietice în care se fac în momentul de față experiențele menite stăpînirii pe deplin de către om a reacției termonucleare. Instalația magnetică „Ogra" cum se descria într-un recent reportaj din „Pravda" ne uimește prin dimensiunile ei uriașe și, în ce privește proporțiile poate fi comparată numai cu gigantice cuptoare cilindrice pentru producerea cimentului. Vasul invizibil pentru plasmă, închis în această instalație are forma unui vast tunel, astupat la capete cu așa-numite dopuri magnetice, care reprezintă concentrări ale cîmpului magnetic. Dopurile magnetice sînt denumite și oglinzi magnetice. În „Ogra" plasma este așezată ca și o luminare între două oglinzi. Particulele sînt introduse în vas dintr-un accelerator special, pe traiectorii calculate cu cea mai mare precizie. Aici sînt reflectate de nenumărate ori de către oglinzile magnetice și se descompun pentru a se transforma în plasmă la o temperatură foarte înaltă.

Ca și toate instalațiile atomice „Ogra" este dirijată de la distanță. De la tabloul nespus de complicat, sînt controlate organele acceleratorului — injectoarele, traiectoriile particulelor injectate, funcționarea pompelor care evacuează gazul, configurația cîmpurilor magnetice, regimurile tehnice, presiunile și o sumedenie de aparate de măsurat care urmăresc comportarea plasmei. Cercetările care se efectuează la această instalație sînt deosebit de valoroase și pînă acum au și fost descoperite proprietăți noi, necunoscute încă, dar extrem de interesante ale plasmei.

Perspectivele pe care le deschid aceste cercetări sînt de-a dreptul uluitoare. Cifrele sînt fantastice. Judecați singuri : o găleată obișnuită de apă va putea înlocui 5.000 litri de petrol ! Da, reactoarele termonucleare vor elibera energia atomică din combustibilul cel mai ieftin — izotopul hidrogenului care se găsește în apa obișnuită. Să ne gîndim la imensitatea apelor continuă în mări și oceane și vom avea imaginea bogăției energetice pe care o va dobîndi omenirea pentru zeci de miliarde de ani.

Ing. I. IONESCU

Fotografierea planetei Venus

Cu ajutorul unui aparat perfecționat, astronomii de la Observatorul din Pulkovo (U.R.S.S.) au obținut 50 de fotografii ale planetei Venus.

Fotografierea s-a realizat cu ajutorul unui astrograf normal înzestrat cu un aparat de fotografiat special fabricat la Pulkovo.

A fost fabricat și un alt telescop — un astrograf dublu. Clișeele obținute permit să se precizeze coordonatele planetei Venus și teoria mișcării ei, a declarat profesorul Alexandr Deutsch, șeful serviciului de astronomie fotografică de la Observatorul Pulkovo.

Șasiu cu motor

Pe baza combinei autopropulsate „SK-3" s-a construit la Novosibirsk un șasiu autopropulsat. El poate lucra cu pluguri, grape, semănători ; mașini agricole remorcabile : poate fi folosit pentru transportarea îngrășămintelor rizocarpilor, materialelor lemnoase și a altor încărcături.

DE LA TINERI ADUNATE

„Plimbăreții"

N-aș vrea să scriu despre secția Furnale, din cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara, ci numai despre o întîmplare petrecută aici, zilele trecute. Îi cerusem secretarului organizației U.T.M. să-mi recomande o brigadă de tineri fruntași despre care să scriu la ziar. Așa am ajuns în secție, mai precis la furnalul nr. 5, unde lucrează brigada de tineret condusă de Tudor Rezmiveș. Cum era și normal întreb de responsabilul brigăzii.

— E în vizită, îmi răspunde un tînăr văzîndu-și mai departe de lucru. Am crezut că n-am înțeles eu bine, așa că l-am mai întrebat odată.

— Nu înțelegi frate că e în vizită! Apoi, crezînd că tot n-am înțeles — și de fapt nu înțelesesem nimic — continuă silabisind cuvîntul „E în „os-pe-ție-e!"

— Păi cum, în timpul programului? am întrebat eu nedumerit.

— Numai în timpul programului, face el vizite. După program, oricine știe să meargă în vizită...

Am renunțat în ziua aceea să-l mai caut și voiam să merg la secretar și să-i zic de la obraz: „Ce brigadă mi-ai recomandat? Eu vreau o brigadă fruntașă, nu una de plimbăreți..." Am socotit totuși că e o întîmplare izolată. Deci am revenit a doua zi dimineața.

Nu l-am întrebat tot pe același tînăr, care credeam că se ține de șotii, ci pe altul. Nici cu el n-am nimerit-o.

— E puțin în vizită la vecini! îmi răspunde tînărul. Mi-am ieșit din fire.

— Și face des vizite de felul ăsta? întrebai ironic.

— Uneori de 2—3 ori pe zi.

Hotărît, secretarul a vrut să rîdă de mine. Am pornit deci să-l caut și să-i zic cîteva, așa, să-l doară la inimă, ca altădată să nu mai pună oamenii pe drumuri. L-am găsit în biroul șefului de secție. Nici nu știu dacă i-am dat bună ziua.

— Eu am cerut să scriu despre fruntași nu despre niște... plimbăreți! am strigat miniat.

— Păi, tocmai acolo te-am trimis — îmi spuse secretarul puțin nedumerit.

— Da? Ei află, dragă tovarășe că în cazul ăsta nu-ți cunoști oamenii! De două zile îl caut pe Rezmiveș al dumitale. Cînd îl caut e în vizită la vecini. Un plimbăreț, un chiulangiu, un...

Secretarul și șeful secției izbucniră în rîs.

Asta m-a înfuriat și mai mult.

— Va să zică dumneavoastră rideți? Puțin vă pasă. În loc să luați măsuri. Uite, despre asta am să scriu la ziar.

— Liniștește-te! Mi-a răspuns calm secretarul. Măsurile le-am și luat. Noi încurajăm aceste vizite și l-am sfătuit să facă cît mai multe. Iar dumneata să știi că nu te-ai documentat bine. Dacă ai fi mers la vecini, adică la brigada de tineret de la furnalul nr. 6, ai fi văzut că Rezmiveș era acolo și-i ajuta la descărcarea furnalului. Așa sună angajamentul tinerilor din brigada lui. Să-și ajute vecinii. Și după cum vezi îi ajută concret.

N-am mai zis nimic. Am pornit și eu în vizită la vecini, să-l găsesc pe Rezmiveș „plimbărețul".

GH. NEAGU

După o scrisoare trimisă de Filip Stelian — elev

Omul cu mii de prieteni

Pe tînărul strungar Spiridon Gheorghe de la Uzinele „Unio" Satu Mare de multe ori îl întîlnești mergînd grăbit. L-am întrebat odată unde se duce și mi-a răspuns zîmbind.

— În seara asta am o întîlnire. Mă așteaptă un prieten vechi, un academician.

— Chiar academician?

— Exact! a precizat Spiridon cu același zîmbet pe buze. Trebuie să recunosc m-a încercat atunci un fel de invidie.

Prima oară el mi-a vorbit despre un asemenea prieten într-o zi cînd în secția noastră s-au repartizat spre prelucrare niște piese de înaltă precizie. Atunci, la sfîrșitul zilei de muncă, Spiridon Gheorghe mi-a spus:

— Nu sînt mulțumit de calitatea pieselor. Astă seară mă duc să consult un vechi prieten, un inginer cu experiență.

A doua zi l-am găsit pe Spiridon cu mult înainte de începerea lucrului. Era bine dispus. Fluiera. L-am întrebat:

— Ce sfat ți-a dat prietenul tău, inginerul?

— M-a ajutat să aleg un unghi mai bun de tăiere. Am calculat pînă noaptea tîrziu acest unghi. Acum verific practic noul unghi al cuțitului. A dat rezultatele așteptate. Prietenul la nevoie se cunoaște!

La puțină vreme după această întîmplare Spiridon Gheorghe a cîștigat întrecerea pentru titlul de strungar fruntaș pe secție.

Peste puține zile, o nouă întîmplare mi-a stîrnit curiozitatea să cunosc prietenii lui Spiridon. În timpul unei pauze pentru masă, pornind de la o știre citită în ziar despre politica revanșarzilor de la Bonn, Spiridon Gheorghe ne-a povestit cîteva din crimele făptuite de hitleriști într-un lagăr din Polonia. Eram strînși în jurul lui Spiridon un grup de tineri strungari. Cu toții am rămas uimiți de imaginile pe care el ni le povestea, simplu, dar cu niște cuvinte de parcă totul se petrecea în fața noastră, ca într-un film documentar. La sfîrșitul discuției l-am întrebat pe Spiridon.

— Ai fost în Polonia?

— Nu. Dar cele ce vi le-am spus mi le-a istorisit...

— ...Un prieten nu-i așa?

— Exact — a răspuns calm Spiridon. — Am un prieten care a vizitat fostele lagăre de concentrare din Polonia.

Ardeam de nerăbdare. Mă gîndeam: „Ori face pe interesantul cu prietenii lui, ori, cine știe, poate e adevărat!"

I-am amintit promisiunea făcută.

— Mi-ai spus că-mi faci cunoștință cu prietenii tăi. Sau poate, nu locuiesc în Satu Mare?

— Dacă dorești, astăzi îți prezint pe cîțiva.

Peste patru ore m-am întîlnit cu Spiridon Gheorghe în parcul din centrul orașului. Era singur. M-am uitat la el ca la unul care face glume.

— Unde-ți sînt prietenii?

Spiridon Gheorghe mi-a zîmbit cu subînțeles și m-a invitat să facem o plimbare.

— Ai puțină răbdare — mi-a spus el. Pe strada principală ne-am oprit în fața unei clădiri.

— Să intrăm aici îmi spune Spiridon Gheorghe. Am intrat. Am străbătut o sală frumos împodobită. Înăuntru erau foarte mulți oameni care ședeau la mese în liniște și citeau.

— Care-ți sînt prietenii — l-am întrebat nerăbdător pe Spiridon.

Spiridon a întins mîna spre rafturile cu cărți ce acopereau pereții.

— Alci sînt acești prieteni. Am în fiecare raft mai mulți prieteni. Ți-i prezint. Fă-ți o fișă și-ți devin și ție prieteni de nădejde.

Am zîmbit și-am luat amîndoi loc la masă.

Din acea zi am devenit și eu un cititor permanent al bibliotecii.

D. PAUL

După o scrisoare trimisă de A. Vasile — strungar.

În mare viteză

În sală, doi-trei spectatori.

— Să începem?

— Să începem! Ce, vrei să ne prindă noaptea? Doar mai avem atîtea sate de umblat...

Și filmul a început. La sfîrșit, operatorul și-a strîns aparatele mulțumit. Apoi, și-a scos carnețelul din buzunar și a notat: „Satul Sălișteș din regiunea Argeș. Rulat filmul. Mergem mai departe"...

Și așa, în goana autocaravanei nr. 50.247 Argeș, filmele rulează ziua în amiaza mare în timp ce colectiviștii din satele pe unde ea trece muncesc pe ogoare, iar seara, cînd se întorc acasă și vor să vizioneze filmul, ia caravana de unde nu e... Operatorul, în schimb, pare foarte mulțumit. Într-o singură zi a rulat filmul în trei sate. Cîți spectatori au vizionat filmele? Întrebare pe care e bine s-o pună operatorului respectiv Direcția cinematografică Argeș. Noi așteptăm răspunsul.

Timp pierdut...

Cinci autobuze circulă pe o distanță de cîțiva kilometri. Graficul arată clar: din cinci în cinci minute la stația de la Baia Sprie trebuie să vină cîte un autobuz. Totul pare simplu pentru oricine, afară de șoferii ce deservesc ruta Baia Sprie-Baia Mare. Aceștia se salută pe parcurs de cîte ori se întîlnesc, dar se pare că numai simplul salut nu-i mulțumește. Și-atunci la capătul liniei se așteaptă, și după ce-și dau din nou binețe încep discuțiile.

Și noi așteptăm... Dacă, echipa de fotbal din Baia Mare a pierdut meciul, atunci întîrzii sigur la serviciu. Se comentează la capul liniei. Se mai poate întîrzia și cînd echipa... cîștigă. Indiferent de rezultat, cei care pierd... timpul sîntem noi, călătorii, care simțim din plin... golul din activitatea acestor șoferi pe care tovarășii de la I.G.O. Baia Mare ar trebui să-i tragă mai des la răspundere.

Ce ți-e și cu moda...

Maistrul Ștefan Alexandru de la Atelierul de confecții pentru bărbați de la Fabrica de confecții București e veșnic preocupat pentru modele „originale". Un singur lucru îi scapă. Să se încadreze în prețul de cost, să realizeze economii. Din aceste „căutări" ale sale s-a născut nu de mult un model de raglan cu 14 nasturi în loc de 7. Această „inovație" a produs însă o dublă încurcătură: 1) cumpărătorului, care este pus în situația de a nu ști la care dintre acești nasturi să se încheie; 2) economiștilor de la prețul de cost, care trebuie să adauge costul celor 7 nasturi, cusuți de prisos.

Ce ți-e și cu unele „inovații" în modă...

I. ISAIA

(După scrisorile trimise de **N. Gheorghe Vasile** *— frînar C.F.R.,* **Gh. Maria** *— croitoreasă și* **Pop Gheorghe** *— felcer)*

Numai la concurs?

Tinerii din comuna Bertea, raionul Teleajen, au o dorință: de aci înainte, concursul pe țară al formațiilor artistice de amatori să se țină odată pe lună. Din vorbă în vorbă afli motivul acestei dorințe. Maria Damian, directoarea căminului, își amintește de răspunderea pe care o are numai în preajma unui asemenea concurs. Atunci aleargă pe uliți fără oprire și, de cum întîlnește un tînăr, îi strigă din goană:

— Nu cumva știi din cine era formată acum un an echipa noastră de teatru? Dar cea de fluierași?

Cel întrebat caută să-și aducă aminte; dar pînă să-i răspundă, ea dispare în căutarea unui tînăr cu o memorie mai ageră. Încolțită de concurs, căuta să înjghebeze un program cît de cît. Apoi, dacă e vorba și de brigada artistică, directoarea, după ce află pe membrii acesteia din aducerile aminte ale celor din comună, trece la fapte, adică la faptele ce trebuie cuprinse în program. De aceea, ea aleargă pe uliță să întrebe.

— Matale nu știi dacă referentul de la sfat mai e codaș?

Aflînd că nu mai e, Maria Damian se burzulușește:

— Poftim! Îmi face greutăți la întocmirea programului! Mare lucru dacă mai stătea și el în actualitate cu lipsurile pînă după concurs...

Pînă la urmă, găsește alte fapte bune și rele. Întocmește programul și începe repetițiile, îi cheamă pe artiștii amatori la repetiție și dimineața și după masă și seara. I-ar chema și noaptea, dar se teme că a doua zi dimineața nu mai sînt buni s-o ia de la capăt. Și după ce trece concursul, dînsa trece la odihnă.

Iar dacă utemiștii Stoica I. Corcodel, Mihai Cheșnoiu, Bițleagă Gheorghe și alții, cer să înceapă repetițiile Maria Damian se miră:

— Bine, măi băieți, de ce să pregătim un program pentru căminul cultural, cînd mai avem aproape un an pînă la viitorul concurs? Or, nu cumva i s-a schimbat data și se ține mai curînd?

— Nu s-a schimbat nici data lui, dar nici felul dumitale de muncă îi reproșează tinerii.

Altă dată, cînd se întorc de la muncă, tinerii se abat pe la căminul cultural, în dorința de a juca o partidă de șah. Directoarea însă zare:

— Nu am timp. Trebuie să plec urgent acasă.

Acestea toate sînt cunoscute și de către tovarășul Petre Popescu, secretarul comitetului U.T.M. comunal. Dar nu face nimic pentru ca tinerii să poată participa la activitatea cultural-artistică. Și dacă este întrebat de ce nu intervine, răspunde că dînsul la căminul cultural este... spectator. Dacă el e „spectator", atunci directoarea figurează doar ca „decor". Ceea ce ne face să punem următoarea concluzie.

Dacă dînsul la cămin
Cum vedem, e spectator,
Directoarea, cel puțin,
Figurează ca... decor!

Dar vorba ceea, nici în teatru, decorul nu e permanent și se mai... schimbă.

GH. ZANEA

După o corespondență de la Gheorghe Nilă — muncitor

În zori de zi pe Dunăre.

Foto: prof. V. ORZA

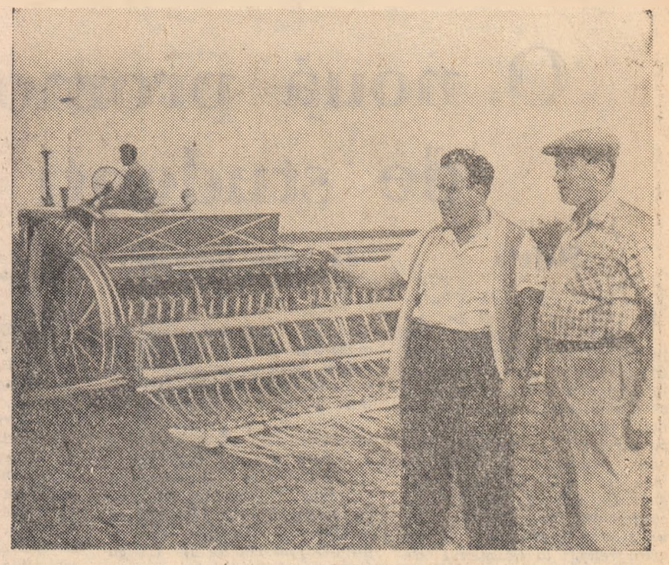

La G.A.S. din comuna Uzunu, raionul Giurgiu, se pregătește recolta anului viitor. În clișeu: 1. Tractoristul fruntaș Marin Vasile lucrînd la pregătirea terenului pentru însămînțări. Clișeul 2. Inginerul șef al gospodăriei controlînd mersul însămînțării orzului de toamnă.

Foto: N. SCARLET

A apărut:

LUPTA DE CLASĂ

Organ teoretic și politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Seria a V-a Anul XLI
Nr. 9 Septembrie 1961

SUMAR:

EDITORIAL: Programul P.C.U.S. — măreț document al marxismului creator; — Noul an școlar în învățămîntul de partid; VALTER ROMAN: Pătrunderea omului în Cosmos și progresul societății; M. GOGIOIU: Consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective; P. IUDIN: Caracterul legic al trecerii de la socialism la comunism; DUMITRU MICU: Profilul etic al eroului contemporan; P. TANU: Colonialismul contemporan și interesele marilor monopoluri imperialiste.

Din presa partidelor comuniste și muncitorești

PEDRO TADIOLI: Partidul Comunist din Argentina, în avangarda forțelor democrate și progresiste; F. KUMALO: Ce cale va urma Africa?; — Declarația partidelor comuniste și muncitorești din America Centrală.

Critică și bibliografie

ION RUȘINARU: Sarcini noi, cerințe sporite! (Despre revista „Finanțe și credit"); AL. GH. SAVU: Statul, lupta de clasă și puterea gaullistă.

Note

N. DAMIAN: Tirajele și destinația culturală a cărții.

Pe urmele materialelor publicate

Tineri de la sate!

Toate forțele voastre — în sprijinul campaniei agricole de toamnă!

Loturi semincere pentru soiurile de mare productivitate

În Dobrogea, aproape întreaga suprafață de 243.000 hectare destinată culturii grîului va fi însămînțată cu semințe din soiuri cu o productivitate ridicată, care, în condițiile regiunii au dat cele mai bune rezultate. Gospodăriile agricole de stat și-au asigurat din producție proprie întreaga cantitate de sămînță, iar gospodăriile colective în proporție de peste 80 la sută.

Pentru ca în anul viitor să fie folosite numai semințe din soiurile cele mai productive, gospodăriile colective acordă acum o grijă deosebită organizării de loturi semincere. Ele au identificat cu sprijinul specialiștilor, 80 la sută din suprafețele prevăzute pentru aceste loturi, alegînd cele mai fertile terenuri. Pe aceste terenuri colectiviștii aplică, paralel cu cantități sporite de îngrășăminte și regulile agrotehnice corespunzătoare fiecărui soi și sol în parte. Ei au pregătit sămînța de grîu necesară și sînt gata să înceapă însămînțările în perioadele optime.

Gospodăriile colective din Dobrogea vor organiza loturi semincere și pentru alte culturi.

În două gospodării colective tinere

Gospodăriile agricole colective „1 Iunie" și „Scînteia" din comuna Sudiți, raionul Buzău, sînt tinere. Ele au luat ființă abia în vara acestui an. Cu toate acestea, membrii ambelor gospodării au dat dovadă de mult spirit gospodăresc și pricepere în muncă. Organizați pe brigăzi și echipe, ei au pornit din timp să recolteze porumbul pentru boabe. În același timp o mare atenție o acordă pregătirii recoltei anului viitor, care va fi prima recoltă de la unirea lor în colectivă. De altfel, între cele două gospodării există o întrecere însuflețită în actuala campanie agricolă. Colectiviștii din G.A.C. „Scînteia" au pregătit întreaga suprafață destinată grîului și au și însămînțat 50 de hectare din cele 100 hectare planificate. Cei din G.A.C. „1 Iunie" au terminat semănatul orzului pe 20 hectare și au început semănatul grîului pe cele 70 de hectare.

Sprijinite de comitetul comunal U.T.M., organizațiile de bază U.T.M. din cele două gospodării îi mobilizează zilnic pe tineri la lucru. De exemplu, organizația U.T.M. din G.A.C. „Scînteia" a recomandat conducerii gospodăriei 6 tineri care se lucreze pe semănători. Tot aici, tinerii de pe atelaje au transportat pe cîmp peste 300 de tone gunoi de grajd. La G.A.C. „1 Iunie" tinerii transportă cocenii de pe cîmp în vederea eliberării urgente a unei suprafețe de 30 de hectare pe care va fi însămînțat grîu.

Alături de vîrstnici, tinerii din ambele gospodării colective muncesc cu elan, pentru ca ele să se dezvolte rapid, să înflorească continuu.

B. COSTEA

Pămîntul pregătit, sămînța asigurată

De felul cum este pregătit terenul depinde în mare măsură obținerea unei producții sporite la hectar în anul viitor. Acest lucru este bine știut și de colectiviștii din comuna Mirăslău, raionul Aiud, regiunea Cluj.

La pregătirea recoltei din viitorul an, o contribuție însemnată o aduc și tinerii colectiviști, mobilizați de comitetul U.T.M. din gospodărie. Astfel, pînă în prezent a fost pregătită jumătate din suprafața de 239 de hectare teren arabil care urmează a fi însămînțată cu păioase de toamnă. De asemenea, formînd convoaie de atelaje, tinerii au transportat și împrăștiat pe cîmp îngrășăminte naturale.

O problemă de care colectiviștii au ținut seama încă din timp, a fost cea a pregătirii seminței care va fi însămînțată în această toamnă. Pentru acest lucru, ei au asigurat prin schimb întreaga cantitate de sămînță din soiuri cu înaltă productivitate.

T. O.

Au însămînțat peste 10.000 hectare

În ultimele zile, în regiunea Banat s-a intensificat ritmul lucrărilor de toamnă. Pînă acum, floarea-soarelui a fost recoltată de pe mai bine de 92 la sută din suprafața cultivată. În raioanele Arad, Deta, Sînnicolau Mare și Timișoara, unde această valoroasă plantă oleaginoasă este cultivată pe suprafețe mari, recoltatul floriisoarelui a fost terminat într-un timp mult mai scurt decît anul trecut. Colectiviștii din aceste raioane au strîns și cea mai mare parte din recoltele de sfeclă de zahăr și cartofi. Odată cu recoltarea culturilor tîrzii, în unitățile agricole socialiste din Banat, se lucrează din plin la însămînțări. Pînă acum au fost semănate mai mult de 10.000 ha cu grîu, secară și orz.

Ritm intens la culesul porumbului

O activitate vie se desfășoară în aceste zile ale campaniei de toamnă pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Victoria Socialismului" din comuna Bogza, regiunea Ploiești. Recoltările culturilor tîrzii, însămînțările de toamnă, arăturile adînci sînt numai cîteva din lucrările agricole la care colectiviștii, tinerii și vîrstnicii, iau parte cu multă însuflețire.

De o atenție deosebită se bucură în acest timp recoltarea porumbului. Și acest lucru nu-i deloc întîmplător. Colectiviștii din Bogza au de însămînțat anul acesta peste 600 hectare cu grîu, dintre care o bună parte în locul porumbului. Se impune, deci, eliberarea terenurilor de porumb într-un timp foarte scurt, pentru ca tractoarele să poată intra la arături cît mai repede. Împărțiți pe brigăzi și echipe, unii la recoltatul ștuleților, alții la tăiatul și căratul cocenilor, organizîndu-și munca din ce în ce mai bine, colectiviștii din Bogza recoltează porumbul și eliberează terenurile într-un ritm intens. Începînd de cîteva zile recoltarea, odată cu ajungerea porumbului la maturitate, colectiviștii din Bogza au cules deja pînă în prezent mai bine de 40 de hectare de porumb.

P. G.

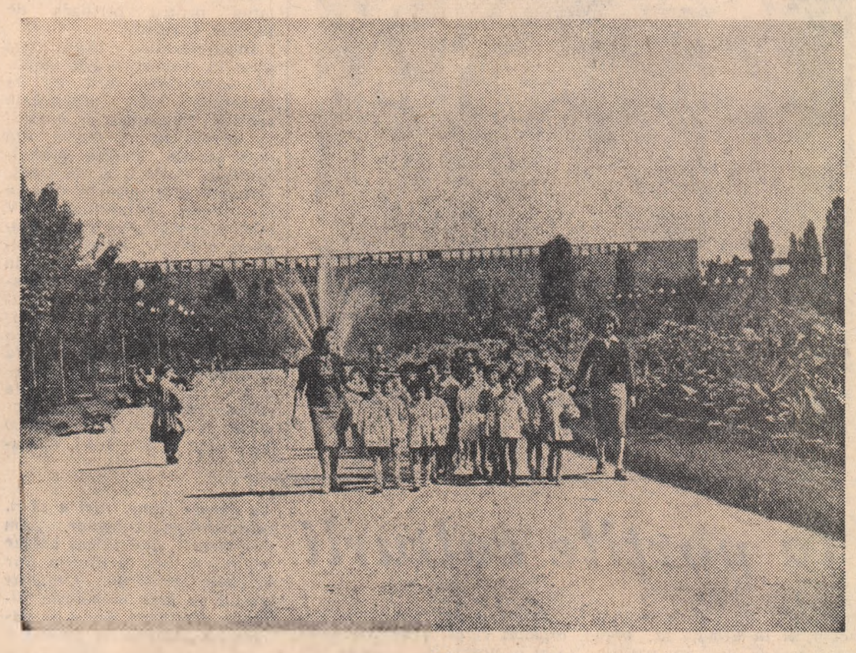

La plimbare.

Foto: AGERPRES

Începutul unei biografii

Trenul din Dornișoara urcă greu firul șerpuit al văii. La o fereastră, cercetînd locurile cu o privire curioasă și plină de admirație, stă Constantin Marcoci. A împlinit de cîteva zile 18 ani. Constantin Marcoci urcă la munte, merge să lucreze la pădure.

Trenul tocăne rar pe șine și tot molcom își deapănă Marcoci — pentru a cîta oară! — gîndul care l-a minat de acasă. „Lucrez cîteva luni, string ceva bani și apoi mă întorc în sat". Coborînd în gară la Dorna Burcuț, în față l s-a deschis o priveliște minunată: în dreapta înălțimile Zimbru și Măgura; în stînga Piatra Dornei, Serba și Călimanul pe fundal — la orizont Strunionul.

Au trecut de atunci multe luni. În viața lui s-au petrecut multe, multe fapte în acest răstimp. Fotografia lui Constantin Marcoci o admiri acum la panoul de onoare aflat în fața clădirii sectorului de exploatări forestiere Dorna Burcuț. Oamenii întîlniți la exploatarea pădurii i-au devenit dragi pentru că l-au învățat multe lucruri la care înainte nici nu se gîndea.

Chiar în prima zi de lucru, pe buștenii de lîngă estacadă, Marcoci a stat de vorbă, după orele de program, vreme îndelungată, cu un tînăr care după înfățișare părea să aibă doar cîțiva ani mai mult decît el. Marcoci fusese repartizat să lucreze ca doborîtor în brigada de la parcela 39—40. Tînărul i-a pus atunci multe întrebări despre muncă și viață: „Îți place să citești cărți? Ce scriitor îți place cel mai mult? Cum se organizează în sat la voi joile tineretului? De ce ai venit la pădure?; De ce nu ești utemist?"

El a venit în pădure să doboare buștenii, apoi să se întoarcă acasă, și asta nu putea să aibă nici o legătură — credea el — cu întrebările tînărului acesta negricios. „Ce șef o mai fi și ăsta?" Dar înțelesul acestor întrebări Marcoci avea să-l afle curînd.

Negriciosul, Mircea Iftinca, secretarul organizației de bază U.T.M., chiar în aceeași seară îl încredință pe noul venit unui tînăr din brigada de la parcela 39—40 — utemistul Petru Cotoza.

— A fost repartizat în brigada voastră. Are 18 ani și nu este utemist... Te rog să ai grijă de el. Învață-l, ajută-l să-și facă norma, să o depășească... Ai grijă cînd o lua banii să nu-i risipească.

Și utemistul Petru Cotoza și-a făcut datoria. Cu ajutorul lui și al altor muncitori vîrstnici din brigadă, Constantin Marcoci a deprins repede specialitatea doboritului, a învățat să fasoneze atît cît cerea norma zilnică și chiar să o depășească.

Între timp Marcoci a legat o strînsă prietenie cu secretarul organizației U.T.M. Într-o duminică, unii din muncitorii vîrstnici coboriseră spre casă, alții plecaseră să-și ascută topoarele. Tinerii plecaseră cu toții de dimineață. Ziceau că au ședință. În cabană rămăsese doar el, Marcoci, cu unul din copiii cabanierului. Marcoci se plictisise și se culcase din nou în patul cu cearceafurile albe, abia schimbate. La radio se transmitea un concert și Marcoci nu pricepea nimic. Atunci a apărut în dormitor Iftinca.

— Am intrat să văd dacă s-au schimbat cearceafurile. Am fost de l-am chemat pe moș Gheorghe Chetreanu să vină să ne zică ceva din fluier la duminica noastră, a tineretului. Dar tu ce faci, nu vii cu noi?

Și Marcoci a plecat cu secretarul. La colțul roșu unde venea pentru prima dată l-a ascultat mai întîi pe utemistul Samoilă Isopel prezentînd o scurtă informare politică. Lui Marcoci i-a plăcut. A ascultat apoi cu atenție o recenzie, prezentată de un tînăr din dormitorul lor, Traian Timu. Apoi, în meciul de volei care a avut loc între echipele de tineret din Dorna Burcuț și Dornișoara a jucat și el două seturi. Volei mai jucase și în sat la el și îi plăcea.

În zilele acelea la Dorna Burcuț mai sosiseră cîțiva tineri cu care secretarul organizației U.T.M. a discutat pe îndelete: Gheorghe Onofrei, tocmai de pe lîngă Botoșani, Ilie Spînu din Muscel, Ver Petru II, Rusu Laurențiu, Rus Macedon... La cabană, comitetul organizației de bază U.T.M., organizează deseori discuții despre Statutul U.T.M. Iftinca și Isopel le explică pe îndelete tinerilor ce este U.T.M., le vorbesc despre tradițiile eroice ale uteciștilor, despre politica partidului și despre datoria utemiștilor de a lupta pentru înfăptuirea ei. Atît de interesante deveniseră aceste discuții încît de multe ori muncitorii vîrstnici rămîneau și ei să asculte.

„Cererea de primire în U.T.M. a lui Constantin Marcoci a fost discutată în aceeași adunare cu a lui Eftica Păscuțoiu. Și Marcoci și Păscuțoiu au frecventat cercul de învățămînt politic U.T.M. deschis aici, la cabană, au făcut parte din brigada utemistă de muncă patriotică, au participat la unele adunări generale deschise ale organizației U.T.M. Acțiunile la care i-a atras organizația U.T.M. au însemnat pentru acești tineri tot atîtia pași pe drumul înțelegerii cît mai profunde a scopului și caracterului organizației noastre, a îndatoririlor pe care le au utemiștii în muncă și în viață.

De aceea utemiștii au avut multe cuvinte frumoase de spus despre ei, despre hărnicia lor, despre pasiunea cu care participă la acțiunile întreprinse de organizație. Fiecăruia în parte însă i-au făcut și numeroase recomandări pentru viitor. Lui Marcoci de pildă, utemiștii i-au cerut să se ocupe în continuare cu și mai multă atenție de ridicarea nivelului său politic și cultural, să citească mai mult.

Constantin Marcoci și Eftica Păscuțoiu nu sînt decît doi dintre cei 16 tineri pe care, primindu-i anul acesta în rîndurile U.T.M., organizația de bază U.T.M. de la Dorna Burcuț îi educă cu grijă, îi formează ca oameni de nădejde.

ION ȘERBU

O nouă promoţie de studenţi

de Mihu Dragomir

Ştafeta

Curtea, culoarele şi holurile Institutului de petrol, gaze şi geologie au, parcă, un aer nehotărît. Ceva din trecutul an universitar încă se mai simte, ici şi colo, ceva din liniştea vacanţei a mai rămas prin sălile de cursuri şi laboratoare, dar noua promoţie de studenţi, face să vibreze fiece ungher. Calitatea de student este confirmată, deocamdată, de un singur document: listele celor reuşiţi la examenul de admitere. În afişiere au mai rămas liste ale celor reuşiţi la examenele de sfîrşit de an, din iunie. Cîte o comunicare în faţa căreia se vor fi grămădit studenţii, cu luni în urmă, şi-a pierdut demult sensul şi se îngălbeneşte nostalgică, aşteptînd să fie azvîrlită la coş. Cei care au citit-o cîndva, îngrămădiţi ciorchine în faţa ei, sînt acum răspîndiţi în întreaga ţară, în rîndurile marei armate a constructorilor socialismului. Emoţiile ultimelor examene încă mai persistă în prea proaspetele lor amintiri, în priviri le sînt întipărite amfiteatrele şi seminariile Institutului, dar viaţa îi atrage, puternic, în iureşul ei creator, amintindu-le mereu că în locul studenţilor de la Institutul de petrol, gaze şi geologie au apărut ingineri din cea mai recentă promoţie. Ei sînt acum în schele, în laboratoare, în tumultul muncii, dar ceva din emoţiile şi visurile lor a mai rămas aici, în institut. Noii veniţi sînt această prezenţă. Listele celor reuşiţi la examenul de admitere se învecinează cu vechile aviziere, paşii celor ce au vechime de student numai o oră sau două sînt nesiguri, se opresc la fiecare cotitură a coridorului, ochii cercetează atent inscripţiile de pe uşi. În tăcerea sălilor de curs se aud, parcă, răspunsurile la examenele trecute, ca un ecou din ce în ce mai stins. Au plecat 157 absolvenţi şi au venit 400 noi studenţi şi diferenţa dintre aceste cifre demonstrează încă o dată grija statului nostru pentru promovarea viitorilor specialişti. An de an, o nouă promoţie de ingineri va părăsi institutul, pentru a-şi lua în primire în producţie, partea de răspundere asupra viitorului patriei noastre, şi o nouă şi mai numeroasă promoţie de studenţi va intra în institut, pentru a-şi lua în primire partea de răspundere pentru nivelul din ce în ce mai înalt al pregătirii cadrelor noastre. Ştafeta tinereţii nu se va opri, astfel, niciodată.

Denumiri

Înainte vreme, institutele de învăţămînt superior îşi alegeau denumirile cele mai aproape de abstracţiune. Se părea că un cuvînt din viaţa de toate zilele nu are ce căuta în denumirea unei facultăţi. De fapt, aceasta arăta gradul de separare al învăţămîntului de viaţa în care se munceşte efectiv. O facultate care să se numească, pur şi simplu „de foraj" nu era la locul ei în nomenclatura pseudo-ştiinţifică a trecutului. Forajul era o muncă prea concretă pentru a constitui obiectul unor prelegeri. Este suficient, astăzi, însă, să citeşti denumirile facultăţilor din „Institutul de petrol, gaze şi geologie" pentru a înţelege profunda schimbare produsă în planurile de învăţămînt, apropierea învăţămîntului de viaţă. O secţie a Facultăţii de geologie tehnică se numeşte „prospecţiuni geofizice". Denumirea ne aduce imediat aminte de Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn „Perspectivele geologice actuale şi intensificarea lucrărilor de prospecţiuni trebuie să asigure creşterea eficienţei forajului de explorare în anul 1965 cu aproape 100 la sută faţă de realizările din 1959". O altă facultate se numeşte „exploatarea zăcămintelor de ţiţei şi gaze". Ne amintim, astfel, de acelaşi Raport: „Activitatea organizaţiilor de prospecţiuni şi extracţia trebuie apreciată înainte de toate după contribuţia fiecăreia la creşterea şi exploatarea raţională a rezervelor de ţiţei". Alte facultăţi se numesc: „maşini şi utilaj petrolifer", „maşini şi instalaţii din şantiere petrolifere", „tehnologia şi chimizarea ţiţeiului şi gazelor". Par simple denumiri dar ele indică o atît de strînsă relaţie cu realităţile vieţii noastre încît parcă ne-am afla chiar într-o întreprindere, aşa cum dealtfel trebuie să şi fie un institut de învăţămînt superior. Formele legăturii cu producţia nu se reduc, însă, numai la atît. Contractele încheiate cu întreprinderile pentru rezolvarea unor probleme concrete de producţie: cercurile mixte de cercetare, compuse din studenţi şi muncitori, aşa cum este cel ce funcţionează în cadrul Intreprinderii „Timpuri noi", participarea muncitorilor la sesiunile ştiinţifice ale institutului, — toate aceste organisme vii ale noilor metode de învăţămînt sînt menite să adîncească mereu realitatea relaţiei producţie — ştiinţă. Nu abstracţiuni sterile, ci freamătul vieţii.

Mirajul ştiinţei

Viaţa de azi este de neconceput fără răspîndirea şi aprofundarea ştiinţei. În epoca zborurilor cosmice, a centralelor atomice a sincrofazotronului, în epoca pătrunderii în tainele Universului mare şi ale celui mic, nu se mai poate trăi numai cu cele patru operaţii aritmetice şi cu alfabetul, singurele bunuri culturale pe care, în cel mai bun caz burghezia le hărăzea oamenilor muncii. Student — înainte vreme acest cuvînt însemna un tînăr venit direct de pe băncile liceului şi care nu ştia despre viaţă decît atît cît văzuse în casa şi în cartierul lui. Dacă venea dintr-o mahala sau mai rar, dintr-un sat, atunci se putea considera posesorul unei foarte bogate experienţe de viaţă. Privesc, astăzi, grupurile noilor studenţi, aşteptînd nerăbdători începerea cursurilor. Alături de figurile adolescente ale celor veniţi de la şcolile medii, figurile mature ale celor veniţi din producţie. De la foraj, ei au venit la „Facultatea de foraj". De la o întreprindere de exploatarea zăcămintelor de ţiţei ei au venit la „Facultatea de exploatarea zăcămintelor de ţiţei şi gaze". Viciu Gabriel, acum intrat în anul I al Facultăţii de tehnologia şi chimizarea ţiţeiului şi gazelor, a lucrat pînă ieri ca maistru la instalaţiile de cracare de la rafinăria Oneşti. Din cei 27 de ani cîţi numără, are cîţiva ani de vechime în producţie. Poate fi ceva mai firesc decît media bună cu care a reuşit la examenul de admitere? Printre cei reuşiţi la Facultatea de exploatarea zăcămintelor de ţiţei şi gaze este şi Stoica Nicolae, tehnician tehnolog la schela Ochiuri. La aceeaşi Facultate a fost admis şi Părcălabu Dumitru, sondor şef la schela Cîmpina şi Patulea Nicolae, tehnician geolog la şantierul Somova. Facultatea de maşini şi utilaje petrolifere a primit un nou student, Preda C. Marcel, lăcătuş la o întreprindere de reparaţii şi montaje din Ploieşti. Maistrul distilator Bivolaru Ion, de la rafinăria din Brazi este proaspăt student la Facultatea de tehnologia şi chimizarea ţiţeiului şi gazelor, ca şi Dăescu Titu, operator principal la o rafinărie din Ploieşti. Mediile cu care au trecut examenul de admitere sînt o confirmare strălucită a strînsei legături dintre munca în producţie şi cea din laboratoarele institutului, şi o garanţie a seriozităţii cu care noii studenţi privesc sarcinile zilei de azi şi de mîine. Muncitorul pătrunde din ce în ce mai adînc în tainele ştiinţei şi, astfel, ştiinţa devine ea însăşi o muncă productivă. Pare atît de simplu. Şi totuşi pentru realizarea acestui raport simplu, care de fapt nu e simplu, ci doar firesc — a fost nevoie de transformarea revoluţionară a întregii noastre vieţi sociale.

Afluenţă de cumpărători la Librăria Noastră nr. 17 din Bulevardul Magheru din Capitală.

„Pagini dunărene"

De mai mulţi ani apare la Galaţi, fără a respecta o anumită periodicitate, o culegere literară intitulată „Pagini dunărene", culegere care înmănunchează de fiecare dată tot ceea ce au scris mai valoros membrii cercurilor literare din regiune.

Ultimul număr din această culegere, recent ieşit de sub tipar, atrage în mod special atenţia printr-o tematică mai bogată şi de actualitate, printr-o legătură mai strînsă a lucrărilor publicate cu viaţa tumultuoasă a acestei regiuni. Deopotrivă, în această culegere de versuri şi proză si-au găsit oglindirea atît munca constructorilor de la Şantierele navale sau a celor de pe proaspătul şantier al Combinatului siderurgic, cît şi a colectiviştilor din regiune.

Îmbucurător este mai ales faptul că în multe privinţe aceste teme capătă o întruchipare artistică mai viguroasă ca altădată, mai expresivă, aceasta demonstrînd şi o sporire a exigenţelor tinerilor scriitori gălăţeni faţă de scrisul lor. Demne de laudă sînt, în acest sens, eforturile făcute de I. Tănăsache, V Gorunescu, Nelu Oancea, Grişa Gherghei, Mihai Arcadie, V. Caragea, Nelu Chiriac şi Ivan Eremia.

Acceptabile, nedepăşind un nivel mediu, poeziile semnate de I. Mustaţă, M. Mogoşanu şi alţii. Mai puţin satisfăcătoare sînt din acest punct de vedere unele reportaje de genul celui semnat de Manole Brazdeş: „De la un şantier la altul".

O menţiune specială se cuvine documentatului studiu semnat de Ioan Parezeanu şi C. Marinescu despre tradiţiile gloriOase de luptă ale clasei muncitoare din regiunea Galaţi. Folosind un bogat material documentar, autorii acestui studiu au izbutit să dea o imagine destul de cuprinzătoare şi de mobilizatoare a acestor vechi şi neuitate tradiţii de luptă.

La buna apariţie a acestei culegeri contribuie totodată şi reproducerile şi desenele unor artişti plastici locali ca Emilia Dumitrescu, N. Spirescu, Elena Hanagic şi C. Dimofte.

Alcătuită cu o exigenţă artistică sporită, această culegere va trebui să satisfacă în viitor, într-o măsură mai mare, cerinţele cititorilor din oraşul şi regiunea Galaţi.

N. STOIAN

Turişti de peste hotare ne vizitează ţara

În aceste zile Bucureştiul, Braşovul, Sibiul, Valea Călugărească şi Valea Tîrnavelor primesc vizita a numeroşi turişti din R. D. Germană. În Predeal, Sinaia şi în alte staţiuni de munte îşi petrec concediul de odihnă numeroşi turişti sovietici.

Staţiunile de pe Valea Prahovei şi cele de pe litoral găzduiesc un grup de turişti din S.U.A. Litoralul găzduieşte de asemenea numeroşi turişti veniţi din ţările scandinave.

Vînători germani şi elveţieni au vînat în ultimele zile în Delta Dunării şi au vizitat obiective turistice în regiunea Bacău.

În prezent ţara noastră mai este vizitată şi de alte grupuri de turişti veniţi din Anglia, Austria, Belgia, Franţa şi R. F. Germană.

(Agerpres)

Pregătiri în vederea aprovizionării de iarnă

La Bucureşti, în regiunile Ploieşti, Hunedoara, Banat Dobrogea, precum şi în celelalte centre muncitoreşti din ţară, au început pregătirile în vederea aprovizionării populaţiei pentru perioada de toamnă şi iarnă.

Bucureştenilor le-au fost puse la dispoziţie prin unităţile comerciale încă de la începutul lunii septembrie cantităţi însemnate de conserve de legume şi fructe din noua recoltă. Pentru aprovizionările curente şi de iarnă, urmează a fi puse în vînzare în cursul trimestrului IV peste 103.400 tone diverse legume şi fructe, adică o cantitate mai mare cu circa 7 la sută faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Pentru siderurgiştii din Hunedoara, Călan, minerii din Valea Jiului ca şi pentru alte localităţi din regiunea Hunedoara, uniunile raionale ale cooperaţiei de consum au asigurat pînă acum peste 130.000 kg bulion şi murături, aproape 100.000 kg fructe uscate, însemnate cantităţi de cartofi, ceapă şi fructe.

În întreaga ţară urmează ca în trimestrul următor să se pună în vînzare prin unităţile comerţului socialist cu 20 la sută mai mulţi cartofi de toamnă, cu 18,7 la sută mai multă ceapă uscată, cu 38 la sută mai multe rădăcinoase, cu 20 la sută mai multă varză, cantităţi sporite de fasole şi fructe, faţă de ultimul trimestru al anului trecut.

(Agerpres)

Drumul ce porneşte din sat

(Urmare din pag. 1-a)

darmului. Cine are nevoie de doctor se duce la Craiova".

Îmi închipui un car cu boi pornit de pe drumul mare al satului şi purtînd trupul vlăguit al unui ţăran doborît de tuberculoză. *„Tuberculoza face ravagii"* — scria bătrînul învăţător.

În sat, medicul circumscripţiei sanitare ţine acum statisticile prezente ale stării sănătăţii oamenilor. Rubrica „Tuberculoză" e goală.

Cifra mortalităţii infantile a coborît la minimum. Goală e rubrica pelagrei, a sifilisului.

La trenurile din dimineaţa zilei următoare halta şi-a primit din nou călătorii. Peronul e plin. Hotărît, trebuie făcută o oarecare selecţie.

Nu mă mai interesează cei care merg după cumpărături. Ce lucruri noi mai pot să aflu? Că zeci de colectivişti merg să-şi cumpere obiecte necesare traiului lor îndestulat?

Prea monoton.

Mă voi ocupa de călătorii care merg la oraş dar nu să cumpere.

Voi întrerupe aici puţin relatarea despre călătorii aflaţi acum în gară.

Există anumiţi călători dintre oamenii acestui sat sau din altă parte care călătoresc adesea nu pentru interesul lor personal, nu pentru tîrguieli familiare. Este vorba despre cei care pornesc la drum ca să rezolve treburile zilnice ale bunului mers al gospodăriei colective.

Ieri, de pildă, preşedintele gospodăriei colective, tovarăşul Jilavu, a plecat la Băileşti, la centrul raionului să rezolve treburi curente privind campania de toamnă, contractările cu statul şi multe altele.

Tot ieri a plecat la Băileşti casierul gospodăriei colective să ridice de la bancă o parte din sumele depuse în contul gospodăriei colective şi cuvenite împărţirii avansului în bani pe ultimul trimestru.

Azi de dimineaţă, în zori a sosit de la S.M.T. mecanicul de sector. El are de verificat starea funcţionării tractoarelor care ară, grăpează, discuiesc şi însămînţează terenurile gospodăriei colective. (gospodăria vrea ca producţiile ei din anul viitor să le depăşească pe cele din anul acesta, cu toate că producţiile de grîu şi orz din acest an le-au depăşit pe cele de anul trecut cu 300-400 de kg.).

Tot azi a sosit în sat primul secretar al comitetului raional de partid. El s-a interesat, printre altele de bunul mers al lucrărilor din campania de toamnă, de asigurarea hranei pentru animalele gospodăriei colective, de multe alte treburi care privesc munca şi viaţa oamenilor satului şi le-a dat colectiviştilor sfaturile sale preţioase.

Toate acestea nu puteau lipsi din tabloul general al celor care călătoresc de la ori spre comuna Siliştea Crucii, pentru că drumurile făcute în asemenea scopuri fac parte din temelia vieţii noi a satului, pentru că niciunul din colectiviştii care merg acum să-şi tîrguiască cele trebuitoare noului lor fel de viaţă, n-ar fi putut face acest lucru dacă gospodăria colectivă nu şi-ar spori veniturile, şi nu le-ar putea asigura membrilor ei veniturile cuvenite (de pildă avansul de 13.63 lei la zi muncă, împărţit pînă acum).

Dar de undeva de departe se aude şuieratul prelung al trenului. Să ne întoarcem la călătorii aflaţi pe peron.

Patru femei, îmbrăcate sărbătoreşte, puţin îmbujorate stau deoparte. Sînt cele 4 delegate la conferinţa raională a femeilor care începe astăzi la Băileşti. Ioana Dinu — colectivistă, membră într-o echipă de cîmp — Maria Oanţă — colectivistă, Ioana Paula colectivistă, Sandu Marcela, inginerul agronom al gospodăriei colective.

Stau de vorbă, se vede treaba despre un lucru foarte important. Aşa cum, deobicei, stau ele de vorbă, hotărăsc sau duc la îndeplinire treburi obşteşti şi politice privind întreaga viaţă socială şi politică a satului.

(*„Femeile satului* — scria bătrînul învăţător — *nu făceau politică, puţine din ele învăţau carte"*).

Un alt grup de ţărani. Sînt îmbrăcaţi de asemenea de sărbătoare. Şapte femei şi bărbaţi.

Merg la Băileşti? Nu e de crezut. Par a fi pregătiţi pentru un drum mai lung. Poate la Craiova?

Nici. Merg în excursie. Prin O.N.T. Pe litoralul Mării Negre. Mamaia, Constanţa, Eforie, Vasile Roaită, Mangalia.

Voiaj. Călătorie de plăcere. Vor să vadă, să-şi desfete ochii cu ce e mai frumos în ţară. Ei care nu-au plecat altădată din sat decît atunci cînd au fost bîntuiţi de necazuri cumplite.

— Am luat avansul de la gospodărie, explică ei pe tonul cel mai firesc şi ce am zis! Hai dom'le să mergem şi noi să mai vedem ce e prin ţara asta... Merităm şi noi atîta lucru...

Constantin Văduva, un colectivist mai în vîrstă se apropie şi intră în vorbă.

— Mergeţi, mergeţi şi vedeţi lumea. Eu am fost la Moscova, tocmai în inima Moscovei... N-am să uit niciodată ce minuni mi-au văzut ochii.

Călătorii de ieri, călătorii de azi! Aceleaşi drumuri de pămînt şi de fier. Dar alţii sînt călătorii. Şi nici drumurile nu mai sînt aceleaşi.

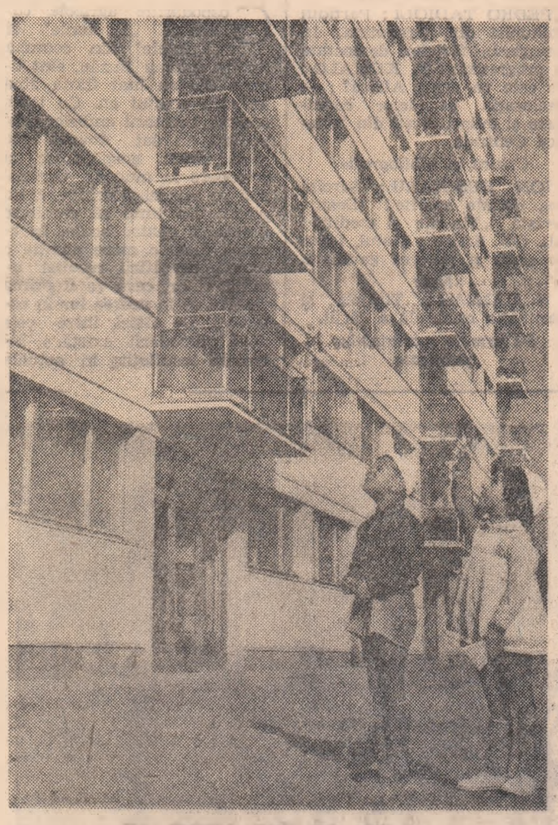

Uite Gabriel, acolo sus, stau eu...
Foto: N. STELORIAN

Ucenici — la porţile culturii

(Urmare din pag. 1-a)

rea masivă la concursul care o solicită. Numai în anul II — „bobocii" de anul trecut — sînt 175 purtători ai insignei de „prieten al cărţii". Se prezintă la examen emoţionaţi şi cu plăcere. Dragostea pentru carte a început la unii să se exteriorizeze printr-o ucenicie nouă. Stanciu Naghiu, Ion Drugă, Gh. Cîmpeanu, Augustin Pop sînt numai cîţiva dintre cei care au pornit să înveţe legătoria de carte. Vor îmbrăca în tartaje trainice paginile asupra cărora au visat, pentru ca şi alţii, cît mai mulţi, să treacă, pe urmele lor, prin aceleaşi fericite emoţii.

Pe întreg Grupul şcolar „Steagul roşu" recenziile ţinute în cursul unui an şcolar sînt foarte numeroase. Practic cam în fiecare săptămînă, în fiecare dormitor este făcută cunoscută în acest fel o carte, în primul rînd cele aparţinînd literaturii noastre realist-socialiste. Profesorii sau educatorii supraveghează în linii mari elaborarea acestor recenzii, dar aptitudinile sau, dacă vreţi, talentul ucenicului recenzent are cuvîntul hotărîtor. Povesteşte el interesant, viu, ce se întîmplă cu copiii comisului Manole Jder sau cu Anton Filip, directorul fermei Lespezi? Este un examen fără notă, dar cît de însemnat! Ucenicii de azi, muncitorii de mîine, trebuie să fie oameni care să ştie să lege idei bine şi logic, să le dea expresie frumoasă, clară. Totul îi îndeamnă la aceasta — portretele marilor scriitori ai lumii care le împodobesc clasele, maiştrii uzinei unde îşi verifică şi îşi sporesc cunoştinţele profesionale, părinţii care în fiecare vacanţă îi aşteaptă cu o dragoste tot mai exigentă.

„Oamenii au învăţat încă din timpuri străvechi să extragă metalele"... se spune mai departe, în lecţia întîia, îngrijit scrisă în caietul lui Andrei Balint din clasa 105 şi ale tuturor colegilor săi din anul I al şcolii profesionale. „Metalele erau folosite pentru fabricarea sculelor, a uneltelor de muncă... „Începînd din toamna acestui an, băieţii din promoţia lui Balint vor învăţa şi ei să fabrice scule, unelte de muncă; nu mă îndoiesc că în istoria folosirii metalelor vor înscrie şi ei vreo pagină, două. Dar pentru ca acest lucru să se facă la nivelul cerinţelor socialismului, ei vor trebui să ştie multe lucruri, dintre care unele nu au nici o legătură aparentă cu prelucrarea metalelor. Către obiectivul precis al formării unui tînăr cult, cu deprinderi civilizate, preocupare pentru frumos, dorinţa de a-l integra în viaţa de toate zilele, către aceasta converg: conferinţele care au loc în fiecare săptămînă pe temele cele mai diverse: vizitele colective în diferitele secţii ale muzeului din oraş; cele 75 de abonamente pe care grupul şcolar le-a avut la ciclul de iniţiere muzicală şi concertele simfonice educative: vizionările de filme (pe bandă îngustă, săptămînal, chiar în incinta complexului); manifestările cultural-artistice desfăşurate de ucenicii înşişi.

Făgaşul înclinaţiilor artistice: o formaţie corală, una de teatru, alta de dansuri, iar pentru mandoline se găsesc întotdeauna mai mult decît 50 de amatori, număr care corespunde instrumentelor respective. Cine are aptitudini artistice găseşte în şcoala de ucenici un prieten şi un îndrumător. Dacă Ion Neguş, din anul III rectificatori şi-ar fi trăit anii de ucenicie nu acum, ci în urmă cu vreo douăzeci de ani, cu certitudine se poate spune că din talentul său plastic nu s-ar fi ales nimic. Dar Neguş învaţă la „Steagul roşu", începînd dintr-al 16-lea an de la eliberarea ţării. Ca urmare, la fiecare 2—3 zile Neguş se duce la cursurile şcolii populare de artă, iar seara, după terminarea orelor de meditaţie răsfoieşte atent albumele de artă împrumutate de la biblioteca şcolii, atunci cînd nu încearcă el însuşi schiţe de mişcare după modelele ce se oferă benevol, — colegii. Perseverenţa îi va susţine sau nu planurile de viitor, rămîne de văzut, deocamdată cunoştinţele în domeniul rectificării mecanice se împacă foarte bine cu studiul volumelor la Praxiteles, ori al clar-obscurului rembrandtian.

Aici nimeni nu fetişizează vocaţia înăscută, există opinia sănătoasă că tuturor trebuie să le fie oferite condiţii pentru descoperirea şi cultivarea talentului. În prima săptămînă de şcoală, Andrei Balint şi colegii lui din anul I au făcut cunoştinţă cu o sumedenie de instrumente muzicale. Evenimentul, memorabil, le-a produs o imensă satisfacţie; au luat în mîini, cu emoţie, clarinetul, fligornul, trompeta si bemol, basul si bemol şi alte instrumente strălucitoare şi cu nume sonore, dîndu-şi seama că, din acel moment, începînd să alcătuiască o fanfară, vor învăţa să răspundă legilor armoniei. Căci basul si bemol nu poate cînta de unul singur. Am asistat la închegarea acestui nou colectiv şi m-am gîndit la semnificaţiile sale simbolice.

Există o gazetă matematică, organul cercului de matematică al ucenicilor, unde se publică rezolvările problemelor puse în discuţie, sugestii pentru aplicaţiile practice, date despre viaţa marilor matematicieni ai lumii. Sub îndrumarea unui profesor de specialitate ucenicii fac progrese serioase aptitudinile teoretice se dezvoltă; confirmarea o aduce publicarea în „Gazeta Matematică" — de astă dată publicaţia centrală, de la Bucureşti, cu acest nume — a corespondenţelor lor.

S-ar putea realiza, desigur, şi mai multe. Organizaţiile de bază U.T.M. ar fi putut să consacre consfătuiri şi problemei intitulată generic „Cultura", ar fi putut să fie mai inventive în descoperirea formelor celor mai interesante pentru desfăşurarea muncii culturale. S-ar fi putut face mai mult pentru a transforma fiecare elev al şcolii profesionale într-un ferment activ al acestei activităţi. Am cunoscut trei băieţi din anul III. Vasile Filip este, neîndoielnic, unul dintre cititorii cei mai pasionaţi. Fiul colectivistului din Bod citeşte, cum s-ar spune, pe rupte; ceea ce nu înseamnă că în privinţa aceasta totul este în ordine. Citeşte ce şi cum apucă. La concursul „Iubiţi cartea" nu s-a prezentat, spre deosebire de majoritatea colegilor săi. La limba romînă nu a strălucit. căci „întîmplarea" făcuse să lase necitită tocmai lucrarea pe care s-a axat subiectul tezei. Recenzii, el unul, nu a ţinut. Şi totuşi citeşte, repet, mult şi cu plăcere. Nu e păcat ca totul să rămînă aşa, strîmb? Altul, Cornel Sandu, a tăcut pînă cînd a venit vorba despre filme. Aici a sărit, recomandînd colegilor, „Am fost tineri", deşi filmul bulgar nu rulase încă în Braşov. Dar el citise cronicile. Cunoaşte destul de bine cronologia filmelor romîneşti dar e de părere că „Alarma în munţi" e „mai bun" decît „Setea", şi aşa mai departe. Iar al treilea, Cornel Cozma, apreciază muzica uşoară, în schimb se arată complect neînţelegător în materie de pictură. Ce se cheamă asta „neînţelegător"? Nu ştie despre ce este vorba, iată adevărul. Dar dacă, de pildă, Ion Neguş, de care am pomenit mai sus, ar fi avut prilejul să vorbească în faţa colegilor săi despre lucrurile care îl pasionează („Goya" — roman de Feuchtfanger, Van Gogh — filmul, Theodor Aman — album de reproduceri etc.), poate că şi Cornel Cozma, ucenic din anul III ar fi înţeles că nici pictura nu trebuie să-i rămînă străină. Neguş este utemist, Cozma este şi el utemist, organizaţia U.T.M. poate să înlesnească acest circuit al cunoştinţelor.

Mă întorc iarăşi la lecţia I-a copiată pe caietele noi noute ale celor din anul I, în prima lor săptămînă de şcoală. „Dezvoltarea meseriei de fierar a dus la diviziunea muncii. Unii fierari executau piese mari şi de precizie mică, alţii obiecte mici şi de precizie mare...".

Este lecţia întîia a anului I. Peste trei ani, cei care au scris-o vor deveni muncitori ai patriei noastre socialiste. Socialismul are o înaltă diviziune a muncii; paralel, socialismul cere ca toţi cei ce produc, fie piese mari şi de precizie mare, fie obiecte mici şi de precizie mare, să corespundă nobilelor cerinţe ale culturii socialiste.

La Grupul şcolar „Steagul Roşu"-Braşov se simte acest lucru.

Mîine 29 septembrie
la cinematograful „VASILE ALECSANDRI"
iar din 2 octombrie
şi la cinematograful „I. C. FRIMU"
PREMIERA NOULUI FILM SOVIETIC

FAMILIA MIANNARD

O producţie a studioului cinematografic din Tallin

Spectacole

Teatre

Apus de soare, 19.30: Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia); **Tartuffe**, 19.30: Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Studio); **Pygmalion**, 19.30: Teatrul „C. Nottara" (Sala Magheru); **Viori de primăvară**, 20.00: Teatrul „C. Nottara" (Sala Studio); **Lăsaţi-mă să cînt**, 19.30: Teatrul de Stat de Operetă; **Revista 62**, 20.00: Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy); **Concert expres**, 20.00: Teatrul „C. Tănase" (Grădina Boema); **Doctorul Aumădoare**, 10.00; **Albă ca Zăpada**, 16.00: Teatrul Ţăndărică (Sala Orfeu); **Harap Alb**, 16.00 Teatrul Ţăndărică (Sala din Academiei); **Pantomimă pe apă**, 20.00: Circul de Stat.

Cinematografe

Aproape de soare: Patria, Înfrăţirea între popoare; **„Vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale a R.P.R. în Uniunea Sovietică"** şi filmul **„Primul raid spre stele"**: M. Gorki, Al. Popov; **Vals pentru un milion**: Republica Gh. Doja; **Leon Garros îşi caută prietenul**: Magheru, I. C. Frimu, Miorița, A. Vlaicu; **Familia Miannard**: V. Alecsandri; **O zi zgomotoasă**: Elena Pavel, 23 August; **Genevieve**: 8 Martie, Drumul Serii; **Tracul unui actor**: Central, Volga; **Carmen de la Ronda**, Bucureşti, Al. Sahia; **Lumină la fereastră**: Lumina, V. Roaită, Libertăţii; **Dragoste de septembrie**: Victoria, Donca Simo, G. Coşbuc; **Vulpea castorul şi alţii — Campionatele mondiale de ciclism — Turismul, mijloc de apropiere între popoare — O lecţie de istorie pentru băieţi — Munţii care cîntă**: Timpuri Noi; **Program special pentru copii** — dimineaţa; **Hanul din Spessart**: 13 Septembrie; **Neînfricata**: Tineretului, N. Bălcescu; **S-a furat un tramvai**: Cultural, Arta, 8 Mai; **Fenix**: Griviţa; **Raidul vărgat**: 30 Decembrie; **Am fost tineri**: Unirea, G. Bacovia; **Secţiunea a 5-a**: Flacăra, 16 Februarie, Ilie Pintilie; **Vietnam, patria mea**: T. Vladimirescu; **Pescuitorii de bureţi**: Munca.

Sosirea în Capitală a unei delegații guvernamentale ghaneze

În conformitate cu prevederile declarației comune romîno–ghaneză, adoptată cu prilejul vizitei în țara noastră a dr. Kwame Nkrumah, președintele și șeful guvernului Republicii Ghana, privind lărgirea schimburilor economice și comerciale între cele două țări, joi a sosit în Capitală o delegație guvernamentală ghaneză.

Delegația este condusă de Krobo Edusei, ministrul Transporturilor și Comunicațiilor al Republicii Ghana. Din delegație fac parte L. R. Abavana, ministrul Comerțului, Baba Ayagiba, Amadu Seidu, Kingsley Asiam, J. K. Essien, membri ai Adunării Naționale a Republicii Ghana, conducători ai unor departamente și funcționari superiori din ministere economice, secretari regionali ai partidului guvernamental, Congresul Poporului și alte persoane oficiale.

Oaspeții au fost salutați la sosire, pe aeroportul Băneasa, de tovarășii Dumitru Simulescu, ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Mihai Petri, adjunct al ministrului Comerțului, Dionisie Ionescu, șeful Ceremonialului de Stat, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și din ministere economice.

(Agerpres)

Inginerul Victor Jarnea împreună cu muncitorii Vatița Matei și Petre Macovei de la G.A.S. Mogoșoaia-București, urmăresc stadiul de vegetație a verzei de toamnă.

Țin să remarc spiritul de colaborare care-i animă pe geologii romîni

Declarațiile unor participanți la Congresul Asociației geologice carpato-balcanice

Înainte de a părăsi țara, participanții la cel de-al V-lea Congres al Asociației geologice carpato-balcanice, care a avut loc recent la București, au împărtășit unor redactori ai Agenției Romîne de presă „Agerpres" părerile lor în legătură cu desfășurarea lucrărilor congresului.

Acad. N. P. Semenenko, conducătorul delegației de geologi sovietici, a spus printre altele :

Cel de-al V-lea Congres al Asociației geologice carpato-balcanice a fost cel mai mare congres al acestei asociații. Cu prilejul călătoriilor de studii care au avut loc în cea de-a doua parte a congresului, geologii romîni au făcut demonstrații, pe baza unei profunde analize științifice, în Carpații de Sud, în Carpații Răsăriteni, în regiunile Maramureș și Dobrogea. Noi ne bucurăm de succesele deosebit de importante obținute de geologii romîni. Cercetarea la fața locului a dat loc la un larg schimb de păreri. Aceasta a fost un lucru extrem de util pentru toți participanții.

Acad. N. P. Semenenko a exprimat mulțumiri organizatorilor romîni ai Congresului pentru buna desfășurare a lucrărilor și primirea călduroasă făcută în țara noastră.

Prof. dr. O. Kühn, rectorul Universității din Viena, Doctor Honoris Causa al Universității „C. I. Parhon", și-a exprimat convingerea că lucrările Congresului, care au fost foarte rodnice, vor constitui o contribuție importantă în dezvoltarea cunoștințelor despre structura geologică a Carpaților și Balcanilor.

Prof. Louis Glangeaud, de la Sorbona, a spus printre altele :

Astăzi, progresul în domeniul geologiei nu se poate obține decît prin lucrări făcute de echipe numeroase, specializate, dispunînd de mijloace materiale corespunzătoare. Școala geologică romînească a înțeles foarte bine acest lucru. Geologii romîni au reușit să rezolve probleme foarte dificile pe care le pune geologia Carpaților Sudici. Cercetările lor deschid perspective noi pentru explicarea unor fenomene încă puțin cunoscute ale altor lanțuri de munți. Excursia din Dobrogea, la care am participat la sfîrșitul congresului a fost una din cele mai interesante din cariera mea.

Noi, geologii din R. S. Cehoslovacă, am urmărit cu atenție metodele noi care se aplică în R. P. Romînă, precum și sistemul de organizare a lucrărilor geologice, socotind că aceasta ne va ajuta să aducem îmbunătățiri în organizarea cercetărilor geologice din țara noastră — a spus între altele prof. M. Mahel, directorul Institutului geologic din Bratislava.

Prof. D. V. Ager, profesor la Colegiul imperial din Londra, a spus printre altele :

Pot să afirm că congresul a constituit o întîlnire foarte interesantă și utilă. Contactul cu geologii din diferite țări, discuțiile prietenești pe care le-am avut mi-au întărit convingerea că oamenii de știință din toate ramurile pot și trebuie să colaboreze. Aceasta este în folosul tuturor.

Fiind unul dintre geologii care am vizitat Romînia de mai multe ori — a spus prof. St. Wdowiarz, director al Institutului geologic din Cracovia, — țin să remarc în special lucrările din ultimii ani ale geologilor romîni în direcția descoperirii unor noi rezerve de petrol și minerale, precum și spiritul de colaborare care îi animă.

Inginerul geolog Jean Ricour, din Paris, a spus : Pentru mine a fost deosebit de plăcut să iau cunoștință de rezultatele științifice ale geologilor romîni. Soluțiile pe care aceștia le-au găsit pentru a explica formarea Carpaților Meridionali, de exemplu, îmi vor permite să lămuresc probleme analoage privind formarea Alpilor Francezi.

Am fost impresionat de amploarea lucrărilor acestui Congres, ca și de atmosfera cordială care a domnit în cursul dezbaterilor și cu prilejul călătoriilor de studii făcute în Romînia.

(Agerpres)

SPORT

Turneul balcanic inter-cluburi la fotbal

Steagul Roșu Brașov —Lewski Sofia 2-2

Peste 12.000 de spectatori au urmărit joi după-amiază pe stadionul „Tractorul" din Brașov întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele Steagul Roșu Brașov și Lewski Sofia, contînd pentru turneul balcanic inter-cluburi. Jocul a cuprins multe momente interesante, încheindu-se cu un rezultat de egalitate : 2-2 (1-1). Scorul a fost deschis de echipa locală în minutul 5 prin Meszaros. În minutul 31, centrul înaintaș al oaspeților Asparahov a egalat printr-un șut plasat. După pauză, echipa romînă a dominat mai mult, luînd conducerea în minutul 46, cînd fundașul stîngă Nagy a trimis balonul în plasă în urma unei lovituri libere. Cu 5 minute înainte de fluierul final Lewski a reușit să egaleze prin aripa dreaptă Docev.

F. C. Austria — C.C.A. 2-0

VIENA 28 (Agerpres). — Desfășurată joi la lumina reflectoarelor stadionului din Prater, în prezența a 60.000 de spectatori a doua întîlnire dintre echipele F. C. Austria Viena și C.C.A. București din cadrul „Cupei campionilor europeni" la fotbal a luat sfîrșit cu scorul de 2–0 (2–0) în favoarea gazdelor.

Campionatul categoriei A de fotbal

Joi, în cadrul celei de-a 7-a etapă a campionatului categoriei A de fotbal au fost programate 5 întîlniri. În Capitală, pe stadionul „23 August" echipa Rapid, jucînd la adevărata sa valoare, a întrerupt șirul succeselor echipei Progresul repurtînd o meritată victorie cu scorul de 2—0 (1—0) prin punctele înscrise de centrul atacant Balint în minutele 25 și 50. În partea a doua a jocului, fotbaliștii feroviari au dominat cu autoritate, ratînd numeroase ocazii de a ridica scorul. Una din cele mai mari ocazii ale partidei a fost pierdută de Kraus în minutul 85. Acesta după ce a driblat întreaga apărare a Progresului, inclusiv portarul Cosma, a șutat balonul afară de la numai 3 m.

Iată rezultatele înregistrate în jocurile disputate în provincie.

TÎRGOVIȘTE : Metalul-Petrolul Ploiești 2–1 (0–0). Fotbaliștii metalurgiști au luptat cu multă ambiție pentru a obține victoria. După o repriză egală, ei au dominat mai mult în partea a doua a meciului. Totuși, scorul a fost deschis de ploieșteni în minutul 51 prin Bontaș. Echipa metalurgistă a acționat energic în atac, înscriind cele două puncte în minutele 63 și 64 prin centrul atacant Cazacu.

BACĂU : Dinamo-Minerul Lupeni 3–0 (1–0). Jocul a fost la discreția gazdelor, care au controlat tot timpul partida. Cele trei puncte au fost realizate de Gram în minutele 4 și 48 și Ciripoi în minutul 56.

ARAD : U. T. Arad-Știința Cluj 3–1 (1–1). Localnicii s-au comportat de data aceasta remarcabil, obținînd a doua victorie din actualul campionat. Scorul a fost deschis de Ivansuc (Știința). În continuare gazdele au dominat mai mult, concretizîndu-și avantajul prin punctele înscrise de Sasu (2) și Selymessi.

TIMIȘOARA : Știința-Dinamo Pitești 2–0 (2–0). Cu un atac mai decis, studenții timișoreni s-au dovedit mai buni, mai ales în prima repriză. Au marcat Igna și Constantinescu (auto-gol).

★

În deschidere la meciul Rapid-Progresul, pe stadionul „23 August" s-a disputat întîlnirea internațională de fotbal dintre selecționatele de surdomuți ale R.P. Romîne și R.D. Germane. Fotbaliștii romîni au obținut victoria cu scorul de 4–0 (1–0).

CLASAMENTUL:

1. Progresul	7. 5. 1. 1.	18:4	=	11
2. Petrolul	7. 5. 1. 1.	20:9	=	11
3. Steagul roșu	6. 4. 1. 1.	14:9	=	9
4. Dinamo București	6. 4. 1. 1.	11:8	=	9
5. Rapid București	7. 3. 1. 3.	11:9	=	7
6. Știința Timișoara	7. 3. 1. 3.	6:7	=	7
7. Dinamo Bacău	7. 2. 2. 3.	5:6	=	6
8. Metalul Tîrgoviște	7. 2. 2. 3.	10:14	=	6
9. Minerul Lupeni	7. 3. 0. 4.	5:15	=	6
10. Știința Cluj	7. 1. 3. 3.	12:14	=	5
11. Jiul Petroșani	6. 2. 1. 3.	6:10	=	5
12. C.C.A.	5. 1. 2. 2.	10:11	=	4
13. U.T.A.	7. 2. 0. 5.	7:10	=	4
14. Dinamo Pitești	6. 1. 0. 5.	5:14	=	2

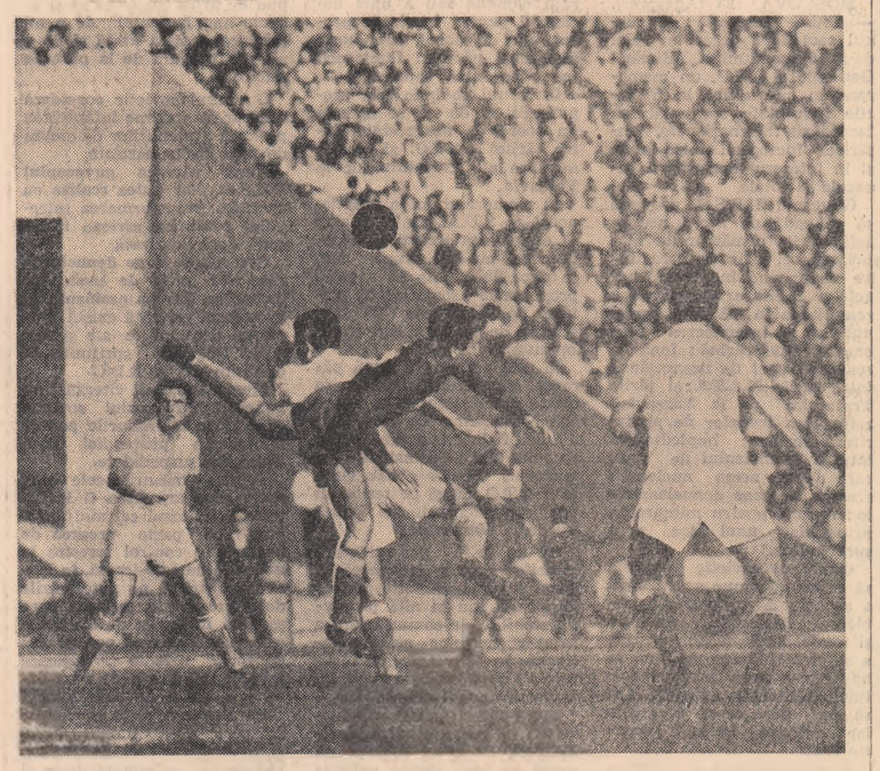

Ionescu șutează spectaculos la poarta lui Cozma.

(Fază din întîlnirea Rapid-Progresul).

Informații

Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a primit joi la amiază pe Hisanari Yamada, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Japoniei în R.P. Romînă.

★

În dimineața zilei de 28 septembrie s-a înapoiat în Capitală, venind de la Bruxelles, delegația Grupului național romîn al Uniunii interparlamentare, care a participat la lucrările celei de-a 50-a conferințe a Uniunii interparlamentare.

★

Cu prilejul celei de-a XII-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze, joi seara a avut loc la cinematograful Patria din Capitală un spectacol de gală cu filmul „O familie de revoluționari", producție a cinematografiei chineze.

(Agerpres)

Expuneri în cadrul simpozionului „Totul pentru om"

Un mare număr de cetățeni ai Capitalei au audiat cu interes expunerile făcute în cadrul simpozionului „Totul pentru om", care a avut loc joi după-amiază în sala Ateneului R.P. Romîne. Simpozionul face parte din ciclul intitulat „Manifestul Comunist al epocii contemporane", organizat de S. R. S. C. și A.R.L.U.S., pentru popularizarea proiectului de program al P.C.U.S.

Au luat cuvîntul acad. dr. Șt. S. Nicolau, președintele S.R.S.C., ing. Ilie Trandafirescu, Erou al Muncii Socialiste, mama eroină Aurelia Voican și acad. Duiliu Marcu, președintele Uniunii arhitecților din R.P. Romînă.

(Agerpres)

Gospodarii oțelului

(Urmare din pag. 1-a)

reparațiile s-au redus cu circa 10—15 minute. Mari economii ne aduc materialele pe care le folosim : minereul de siliciu, manganul. Înainte zăceau în neorînduială, se amestecau, pierdeau din proprietăți. Acum le sortăm cu grijă. Este doar datoria noastră să nu irosim materialele, să chibzuim cum să le folosim mai bine.

...S-ar cuveni să spunem cîteva cuvinte și despre cei ce zidesc cuptoarele, despre migala și răspunderea cu care fac acest lucru. Printre muncitorii de aici sînt numeroși gospodari desăvîrșiți. Iată-i pe băieții din brigada lui Măduț Teodor.

— Cele mai mari economii, spune Măduț, le realizăm la materialele refractare. Cînd demolăm zidurile vechi și camerele generatoare, alegem cu grijă materialele ce se pot recupera și le folosim în locurile care nu vin în contact direct cu temperaturi înalte. La 1 mc de zidărie folosim în medie 25 la sută materiale vechi. Brigada mea împreună cu cele conduse de Borceanu Gheorghe și Stanca Nicolae au inițiat acțiunea pentru scurtarea duratei de refacere a cuptoarelor Martin. În secție timpul de refacere a cuptoarelor a fost redus cu 11 zile. Un mic calcul ne lămurește asupra efectelor economice. În cele 11 zile se produc în plus 2500 tone oțel.

Prețul de cost pe tona de oțel a fost redus cu 20,37 lei, consumul de cărămizi de magnezită a scăzut pe tona de oțel cu 0,5 kg în primul semestru iar cel al cărămizilor șamotă cu 2,4 kg în 8 luni. Acestea sînt rezultatele pasionantei întreceri ce se desfășoară aici pentru oțel de calitate superioară și pentru reducerea prețului de cost.

Oțelăria Martin are zeci și zeci de tineri gospodari harnici, pricepuți. Și fără îndoială acesta este și rezultatul activității desfășurate de organizația U.T.M. Cele 21 brigăzi de producție ale tineretului sînt conduse de cei mai destoinici muncitori, membri și candidați de partid. În adunările deschise de organizație, în consfătuiri de brigadă, membrii comitetului U.T.M. au vorbit tinerilor despre faptul că în cadrul luptei pentru o producție sporită, de bună calitate, fiecare tînar este dator să lupte pentru ca aceasta să se realizeze la un preț de cost cît mai scăzut. De fapt, realizarea de economii a fost, alături de celelalte, unul din obiectivele principale ale întrecerii brigăzilor pentru obținerea titlului de brigadă fruntașă. De aceea, brigăzile au fost ajutate în mod concret să găsească căile prin care pot realiza cît mai multe economii. Comitetul U.T.M. s-a ocupat îndeaproape de educarea la tineri a simțului gospodăresc. În numeroase rînduri, au fost invitați șefi de secții, ingineri să le vorbească tinerilor despre datoria de a se încadra în lupta generală a muncitorilor marelui combinat pentru reducerea prețului de cost, pentru realizarea de economii. Discuțiile s-au purtat pe cazuri concrete, s-au făcut calcule ce-ar cîștiga secția dacă fiecare tînăr ar folosi cu grijă cărămizile, materialele etc. Tinerii mai puțin gospodari au fost ajutați concret să-și organizeze mai bine locul de muncă, s-a popularizat larg experiența brigăzilor, a echipelor care au obținut cele mai bune rezultate. Postul utemist de control, îndrumat de comitetul U.T.M. a întreprins raiduri în diferitele schimburi, a popularizat pe gospodari, pe tinerii cei mai economi, ca și metodele lor de muncă și a criticat manifestările de neglijență, de risipă. S-a creat astfel o opinie sănătoasă în rîndul tinerilor pentru economisirea fiecărui gram de oțel, a fiecărui leu.

— În februarie, spun muncitorii, exista o organizare mai slabă a locurilor de muncă. Ferosiliciul, magnezita, dolomita erau aruncate, multe din ele se deteriorau, pierdeau o parte din proprietăți. Tinerii au luat inițiativa și acum uitați-vă... În ciuda faptului că la oțelărie se lucrează cu numeroase materiale, este curat. La propunerea tinerilor s-au făcut bunkere pentru depozitarea diferitelor materiale ceea ce a dus la înlăturarea risipei, s-a trecut la identificarea pieselor care zăceau cine știe de cît timp. Ferosiliciul nu mai este aruncat ci ferit cu grijă de apă.

Cu asemenea oameni, în asemenea condiții nu este de mirare că celor 6.600.000 lei economisiți pînă acum li se vor mai adăuga altele iar prețul de cost pe tone de oțel va fi și mai mult redus.

Gospodarii își fac datoria.

O competiție tradițională cu mulți prieteni

În regiunea Brașov, ca și în restul țării, „Cupa Agriculturii" se bucură de o largă participare.

Datorită muncii temeinice de mobilizare, desfășurată de organizațiile U.T.M. din regiune, numărul celor care s-au întrecut în prima fază a depășit cu mult cifra de 19.000 participanți. Poate fi considerată ca un succes deosebit rezolvarea sarcinii ce a stat în fața organizațiilor U. T. M. aceea de a mobiliza un număr cît mai mare de fete. Cele peste 4.300 de tinere ce s-au întrecut în diferite discipline sportive, dintre care cea mai mare participare s-a înregistrat la atletism și volei, constituie o garanție că pe viitor sportul feminin din această regiune va înregistra succese și mai mari atît în ceea ce privește activitatea de masă cît și în ceea ce privește sportul de performanță.

Grija organizațiilor U.T.M. și a asociațiilor sportive s-a manifestat nu numai în prima etapă a acestei competiții ci și în cele superioare. Pentru a obține rezultate cît mai frumoase la întrecerile pe centrele de comună tinerii din comuna Zăbala s-au pregătit asiduu la toate disciplinele sportive la care urmau să participe. Buna lor pregătire se datorește mai ales faptului că atît organizația U.T.M. cît și asociația sportivă au urmărit îndeaproape antrenamentele sportivilor.

În mod deosebit merită să fie evidențiați organizatorii etapei raionale ce a avut loc de curînd la Agnita. Cîștigătorii întrecerilor de volei, atletism, trîntă, popice și fotbal s-au dovedit a fi bine pregătiți. Din cei aproape 1.900 de participanți din prima etapă, dintre care peste 300 de fete, cei mai buni vor reprezenta de altfel raionul în apropiatele întreceri ce vor avea loc pe întreaga regiune Brașov.

Atenția și grija pe care au dovedit-o organizațiile U.T.M. și asociațiile sportive se datoresc unei îndelungate colaborări pe tărîm sportiv. Începînd de la comitetul regional U.T.M. și Consiliul regional U.C.F.S. și pînă la organizațiile de bază U.T.M. și asociațiile sportive din unitățile socialiste din agricultură, legăturile de colaborare s-au întărit mult în acest an. Odată cu creșterea capacității organizatorice și cîștigarea unei experiențe bogate în ceea ce privește desfășurarea competițiilor de masă, organizațiile U.T.M. și asociațiile sportive își statornicesc legături de colaborare ce se adîncesc pe zi ce trece în ultimii ani, Concursul cultural-sportiv, Spartachiadele de iarnă, crosurile de masă, iar în momentul de față „Cupa Agriculturii" și alegerea organelor locale ale U.C.F.S. au dus la o conlucrare din ce în ce mai bună ce trebuie păstrată și adîncită în viitor.

O. BENKÖ

Vedere din Govora.

Foto : AGERPRES

ÎN TRENUL BUCUREȘTI-MOSCOVA

Vagoanele își fac intrarea încet, majestuos pe teritoriul U.R.S.S. La intrarea pe pămîntul țării sovietice te întîmpină două panouri uriașe. Pe unul stau scrise două cuvinte, atît de apropiate inimii : „Miru mir" (Pace lumii"). Pace și Lume, două cuvinte care se aseamănă în scris și în exprimare și care constituie înaltul sens al vieții sovietice.

Pe celălalt panou cu litere uriașe ce se imprimă adînc în minte citești : „Să întîmpinăm cu noi succese cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S.". Iată preocuparea unui popor întreg.

Turiștilor sovietici veniți din țara noastră (care ore în șir ne-au exprimat entuziasmul și admirația lor pentru toate cele văzute începînd de la marile construcții și terminînd cu varietatea mărfurilor din magazinele și cu frumusețea cu adevărat artistică a vitrinelor) li se alătură alți zeci și zeci de oameni : ingineri geologi, muncitori care pleacă în schimb de experiență, colhoznici trimiși la Expoziția realizărilor ecomoniei naționale a Uniunii Sovietice, studenți veniți de la practică. Toți aceștia sînt pentru 36 de ore pasageri, locuitori ai aceleiași case confortabile pe roți care ne duce spre Moscova.

Spațiile sînt înghițite cu mare viteză. Cîmpurile colhozurilor și sovhozurilor care se întind pe sute și sute de kilometri, trec prin fața geamurilor în haina lor tomnatică.

La Kiev ne oprim. Pe peron vedem un avizier iar pe avizier zeci de anunțuri care încep toate la fel: „Se caută..."

Unul din anunțuri atrage atenția : „Se caută tineri absolvenți ai facultăților tehnice pentru specializare în domeniul mașinilor electronice de calculat. Se garantează repartizarea imediată în întreprinderile orașului Kiev".

Trenul merge mai departe, străbătînd pădurile Brianskului. Le privești cît de mărețe sînt în tăcerea lor și gîndul te duce la cărțile și documentele citite despre eroismul partizanilor sovietici care aci, în aceste păduri, au dat lovituri de moarte fasciștilor.

Intr-una din gări s-au suit doi tineri. Se aflau în vagonul alăturat. Unul din ei, să fi avut 27 de ani, purta pe reverul hainei baretele unor decorații printre care am recunoscut și Ordinul Steagul Roșu. Incepusem să calculez în gînd și nu înțelegeam cum a putut un copil de 10-11 ani să obțină un ordin atît de important. Curiozitatea m-a făcut să-l întreb

— Am luptat la partizani cînd aveam 11 ani.

Răspunsul destul de scurt al lui Feodor Petrov nu m-a lămurit întrutotul.

Peste vreo oră, ducîndu-mă din nou în compartiment, l-am găsit vorbind cu prietenul lui, Ghenadi Grigoriev. Stătea la masă cu niște cărți deschise în față.

— Nu prea-i place lui Fedia să povestească. Are impresia că oamenii o să zică că se laudă. E-un băiat foarte bun. Il cunosc oamenii din toate satele Brianskului. În iarna lui '942 nemții l-au obligat să conducă un detașament de represalii spre partizani. Fedia era singur. De fugit nu putea să fugă. Și i-a condus... dar în așa fel încît au pierit toți. Știa el care sînt drumurile minate. Fără să tremure un pic a sărit în aer împreună cu fasciștii. L-au găsit partizanii după trei zile. Era cu pieptul sfîrtecat. L-au trimis cu avionul la Moscova și s-a însănătoșit.

— Și unde mergeți acum ?

— La Institutul forestier din Leningrad. Vedeți dumneavoastră, eu sînt pădurar, dar învăț la cursurile fără frecvență și dau examen pentru anul IV.

— Și Fedia e coleg cu dumneavoastră ?

— Intr-un fel da. Și el merge la examene. Numai că, Fedia își dă ultimul examen de candidat în științe tehnice.

O povestire simplă și un dialog obișnuit în tren

★

Acceleratul Nr. 14 (aceasta este denumirea oficială a garniturii de vagoane ce leagă Bucureștiul de Moscova) oprește la Briansk. Pe peron multă lume, flori, așa cum se întîmplă de obicei la sosirea unei delegații. În trenul nostru nu era însă nici o delegație. Coborîm și aflăm rostul lor. In urma noastră trebuia să vină un marfar remorcat de locomotiva condusă de comsomolistul Mihail Gorohov, Erou al Muncii Socialiste. Cu aproape 3 săptămîni înainte de Congresul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice el și-a îndeplinit angajamentul luat în cinstea acestui măreț eveniment : cu această cursă a îndeplinit planul anual.

Iată deci și rostul florilor.

În trenul nostru difuzoarele transmit „Cîntecul Moscovei". Crainicul stației de radioficare anunță : „Ne apropiem de orașul Moscova, capitala patriei noastre". In toate vagoanele se lasă un moment de tăcere. Fiecare rămîne o clipă singur cu gîndurile sale. La fel ca și la trecerea graniței ai o senzație de vie emoție.

Odată cu apropierea Moscovei s-a schimbat și viteza trenului care e tras acum de o locomotivă electrică. Acum cîțiva ani nu era așa. Anul trecut locomotiva purta trenul de la km 100 doar. Anul acesta în cinstea celui de al XXII-lea Congres al P.C.U.S.-ului feroviarii sovietici au terminat electrificarea a încă 120 de km.

Pe geam privești peisajul Moscovei. In jurul Universității „Lomonosov" s-a născut un nou oraș. In Uniunea Sovietică 20.000 de oameni se mută zilnic în locuințe noi. Și o mare parte din ei își au noua adresă aici, pe străzile acestea noi prin fața cărora trece trenul nostru.

Vedeam venind camioane cu mobilă. Și probabil că locatarii aveau în buzunar alături de cheia apartamentului, talonul de garanție al lucrărilor executate, înmînat de constructori. Această inițiativă născută în întrecerea în cinstea Congresului partidului a cuprins întreaga Uniune Sovietică.

Pe una din case un panou uriaș. Citim în viteza trenului : „Aici a lucrat brigada de constructori comsomoliști condusă de Constantin Alexeev. Bine ați venit dragi tovarăși".

Un călător din trenul nostru, care lucrează la Comitetul de stat pentru construcția Uniunii Sovietice îmi arată o statistică ce o avea cu el : ritmul actual de construcții în U.R.S.S. este de aproximativ 2.250.000 de apartamente pe an, ceea ce constituie o garanție sigură nu numai a îndeplinirii prevederilor șeptenalului (15 milioane de apartamente) ci și a depășirii lui.

Și să mai spui că cifrele nu își au poezia lor.

★

Trenul își încetinește mersul. Intrăm în Moscova, această mare metropolă a lumii. În zare, orologiul Kremlinului strălucește în razele aurii ale soarelui de toamnă, anunțînd lumii întregi ora Moscovei. Coborîm din tren și iată-ne în mijlocul ospitalierilor moscoviți.

— „Zdrastvui Moskva !". Bine te-am găsit Moscovă.

AL. STARK

Moscova, 29 septembrie 1961.

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

Adunarea Generală – forul cel mai potrivit pentru elaborarea modului de înfăptuire a dezarmării generale şi totale

— Cuvîntarea tovarăşului Corneliu Mănescu —

NEW YORK 28 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la 27 septembrie în şedinţa Adunării Generale a O.N.U. în sprijinul repartizării problemei dezarmării generale şi totale în dezbaterea şedinţelor plenare ale Adunării Generale a O.N.U., ministrul Afacerilor Externe al R. P. Romîne, Corneliu Mănescu, a declarat printre altele:

CEA MAI IMPORTANTĂ PROBLEMĂ CARE PREOCUPĂ OMENIREA ÎN PREZENT, PROBLEMA CHEIE, DE A CĂREI SOLUŢIONARE DEPIND ÎN GRADUL CEL MAI ÎNALT PACEA ŞI SECURITATEA INTERNAŢIONALĂ, ESTE DEZARMAREA GENERALĂ ŞI TOTALĂ. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultima analiză dacă omenirea va avea de îndurat suferinţele fără margini ale războiului nuclear, sau dacă va fi izbăvită de ele.

Înfăptuirea dezarmării generale şi totale ar lichida toate mijloacele de ducere a războiului, ar desfiinţa maşina militaro-organizatorică şi potenţialul militar al tuturor statelor şi ar pune capăt pentru totdeauna cursei înarmărilor.

Totodată resursele imense ce s-ar elibera, ca efect al dezarmării, ar putea fi alocate pentru a stimula dezvoltarea industrială a ţărilor slab dezvoltate din Asia, Africa şi America Latină, a moderniza agricultura lor şi a spori producţia agricolă, a îmbunătăţi condiţiile de viaţă ale populaţiei, a da extindere învăţămîntului public şi ocrotirii sănătăţii.

După cum se ştie, în dorinţa lor de a asigura discutarea aprofundată a problemei dezarmării generale şi totale şi luarea unor hotărîri corespunzătoare de către Adunarea Generală, U.R.S.S. şi celelalte state socialiste au propus la sesiunea trecută dezbaterea acestei probleme în şedinţe plenare. Delegaţiile puterilor occidentale, şi în primul rînd delegaţia S.U.A., s-au opus acestei propuneri şi au insistat ca problema dezarmării să fie repartizată Comitetului Politic, susţinînd că acest comitet ar fi organul cel mai indicat pentru examinarea ei „serioasă şi amănunţită". Aşa cum au arătat faptele, datorită poziţiei negative a guvernului S.U.A. şi a celorlalte guverne occidentale, în Comitetul nr. 1 nu s-a înregistrat nici un progres în direcţia rezolvării problemei dezarmării. În ciuda faptului că pe masa de lucru a Comitetului au existat suficiente propuneri constructive, poziţia obstrucţionistă a S.U.A. şi a aliaţilor lor a împiedicat adoptarea unor hotărîri cu privire la principiile directoare şi la organul de reluare a negocierilor în problema dezarmării generale şi totale. Mai mult decît atît, Statele Unite şi aliaţii lor din pactul N.A.T.O. au accelerat cursa înarmărilor, ajungînd la bugete militare record, au sporit efectivele forţelor lor armate şi au intensificat reînarmarea revanşarzilor vest-germani, urmărind transformarea Germaniei occidentale în principala forţă pentru pregătirea şi dezlănţuirea unui nou război.

Tov. Corneliu Mănescu a atras atenţia în continuare că reprezentanţii Statelor Unite şi ai altor state făcînd parte din alianţele militare ale S.U.A., încearcă să împiedice din nou dezbaterea problemei dezarmării generale şi totale în forul cel mai reprezentativ al O.N.U., în plenara adunării generale.

Pledînd pentru trimiterea problemei în discuţia Comitetului politic aceşti reprezentanţi recurg la aceleaşi argumente pe care le-au folosit în urmă cu un an şi care s-au dovedit cu totul lipsite de temei. Dar problema forului în care urmează să se dezbată problema dezarmării generale şi totale, nu este o problemă pur formală, tehnico-organizatorică ci una de fond, care are o mare semnificaţie politică. **DUPĂ PĂREREA GUVERNULUI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE, ADUNAREA GENERALĂ ESTE FORUL CEL MAI POTRIVIT PENTRU A ELABORA CU COLABORAREA TUTUROR STATELOR, MODUL ÎN CARE SĂ SE ÎNFĂPTUIASCĂ ŢELUL COMUN — DEZARMAREA GENERALĂ ŞI TOTALĂ.**

În felul acesta, ar fi angajat pentru dezbaterea problemei forul cu cea mai mare autoritate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, capabil să contribuie la crearea condiţiilor pentru reluarea negocierilor cu privire la dezarmare.

Acordul sovieto-american cu privire la principiile despre dezarmarea generală şi totală reprezintă, după părerea delegaţiei romîne, o bază acceptabilă pentru toate statele în vederea reluării acestor negocieri.

Ne exprimăm convingerea că discuţia în şedinţa plenară va înlesni ca la actuala sa sesiune, Adunarea Generală să adopte o rezoluţie corespunzătoare cu privire la directivele în vederea negocierilor de dezarmare şi să soluţioneze, în conformitate cu interesele tuturor părţilor, şi problema organului de negocieri, a spus în încheiere conducătorul delegaţiei R. P. Romîne.

★

NEW YORK 28 (Agerpres). — La 28 septembrie în cadrul şedinţei de dimineaţă a luat cuvîntul ca agent al celor mai influenţi membri ai alianţelor militare occidentale, ministrul Afacerilor Externe al Guatemalei, Murillo, care a perorat despre „principiile creştine ale Occidentului", despre „Criza O.N.U.". Totodată el s-a pronunţat împotriva rezolvării problemei, de mult actuală — reorganizarea aparatului O.N.U.

Ministrul Afacerilor Externe al statului Chile, Sotomayor, a vorbit în termeni generali despre necesitatea dezarmării.

Ministrul Afacerilor Externe al Danemarcei, Krag, a dat dovadă de o abordare mai realistă a problemelor internaţionale decît ceilalţi reprezentanţi occidentali. El s-a pronunţat printre altele pentru restabilirea cît mai grabnică a drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U.

Krag a salutat faptul că delegaţiile Uniunii Sovietice şi S.U.A. au ajuns la un acord asupra principiilor tratativelor cu privire la dezarmare. El a exprimat speranţa că problema Berlinului va fi rezolvată pe calea tratativelor. Reprezentantul Danemarcei a propus ca acordul la care se va ajunge în urma acestor tratative să fie pus sub egida O.N.U. El şi-a exprimat părerea ca unul din organele O.N.U. să fie transferat la Berlin.

Apoi, reprezentanţii Ceylonului, Statului Panama, Guineei, R.A.U., Nigeriului, S.U.A., Ciprului şi altor ţări au rostit discursuri de salut cu prilejul primirii la O.N.U. a statului african Sierra-Leone, al 100-lea membru al acestei organizaţii internaţionale.

În numele statelor socialiste, călduroase urări de succese au fost transmise poporului din Sierra-Leone de ministrul Afacerilor Externe al R. P. Romîne, Corneliu Mănescu.

La 29 septembrie nu are loc nici o şedinţă a Adunării Generale. Lucrările sesiunii vor fi reluate luni, 2 octombrie.

O nouă întrevedere A. A. Gromîko-Dean Rusk

NEW YORK 28 (Agerpres). TASS transmite: La 27 septembrie la reprezentanţa U.R.S.S. din New York a avut loc o nouă întrevedere între A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi Dean Rusk, secretarul de Stat al S.U.A.

Iată una din consecinţele fărădelegilor colonialiştilor portughezi în Angola. O mamă, purtîndu-şi copilul în spate, caută rămăşiţele casei sale. Satul a fost complect distrus de către colonialişti.

— Memorandumurile guvernului sovietic adresate Adunării Generale O. N. U. —

Pentru rezolvarea neîntîrziată a problemei dezarmării generale şi totale

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS transmite: Delegaţia sovietică la cea de-a XVI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a distribuit participanţilor la sesiune următoarele documente: **1. Memorandumul guvernului U.R.S.S. cu privire la măsurile îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale, întărirea încrederii între state şi la dezarmarea generală şi totală; 2. Memorandumul referitor la modul în care se înfăptuieşte Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale; 3. Memorandumul în problema experienţelor cu arma nucleară.**

★

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: **Guvernul sovietic adresează din nou tuturor popoarelor şi tuturor guvernelor statelor membre ale O.N.U. chemarea să facă tot ce este necesar pentru rezolvarea neîntîrziată a problemei dezarmării generale şi totale sub un strict control internaţional pentru a se asigura astfel o pace trainică pe pămînt.**

Această chemare este cuprinsă în memorandumul în problema experienţelor cu arma nucleară, adresat celei de-a 16-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. şi dat publicităţii la Moscova de guvernul sovietic.

Înscrierea pe ordinea de zi a celei de-a 16-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. de către guvernele S.U.A. şi Angliei a problemei denumită „necesitatea urgentă a unui tratat cu privire la interzicerea experienţelor cu arma nucleară sub un control internaţional eficient" este calificată în memorandum ca o încercare a acestor guverne de a folosi tribuna Adunării Generale pentru „a justifica orientarea lor periculoasă pentru popoare în problema armei nucleare şi a căpăta posibilitatea de a continua nestingherite pregătirile în vederea dezlănţuirii unui război termonuclear".

Ani de zile guvernul sovietic a considerat posibilă rezolvarea separată a problemei încetării experienţelor nucleare, fără a aştepta soluţionarea problemei generale a dezarmării, se arată în memorandum. Ulterior însă, în timpul tratativelor de la Geneva, anumite împrejurări au determinat guvernul sovietic să-şi revizuiască poziţia.

„Puterile occidentale au dus un joc de duplicitate", se spune în memorandum. Franţa, partenera lor din N.A.T.O., a efectuat una după alta explozii cu bombe atomice pe poligoanele din Sahara.

După cum se arată în memorandum, orientarea puterilor occidentale spre pregătirea unui război, intensele lor pregătiri militare şi sabotarea hotărîrii Adunării Generale a O.N.U. referitoare la realizarea unui acord cu privire la dezarmarea generală şi totală au pus într-o nouă lumină întreaga problemă a încetării experienţelor cu arma nucleară.

A devenit limpede, se spune în memorandum, că **încheierea unui acord separat cu privire la încetarea experienţelor nucleare, în condiţiile în care puterile occidentale continuă cursa nesăbuită a înarmărilor nu poate să ofere popoarelor decît iluzia că se face ceva pentru preîntîmpinarea unui război nuclear, în timp ce în realitate puterile occidentale împing lucrurile tocmai spre un asemenea război.** În condiţiile continuării cursei înarmărilor nucleare un acord cu privire la încetarea experienţelor încheiat separat de rezolvarea problemei generale a dezarmării ar putea avea consecinţe contrare, şi anume, ar putea camufla pregătirile în vederea unui război nuclear.

În memorandum se arată că interzicerea experienţelor cu arma nucleară printr-un acord al celor trei puteri, acord asupra căruia au fost duse tratative la Geneva, şi disociat de dezarmarea generală şi totală nu ar impune statelor nici un fel de obligaţii, în afară de cele morale. Or, Franţa a încălcat grosolan toate aceste obligaţii morale.

Prin urmare, se spune în memorandum, dacă nu se va duce o luptă perseverentă şi hotărîtă pentru dezarmarea generală şi totală, nimeni nu poate garanta că mîine nu vor începe să-şi experimenteze arme nucleare şi alte state, chiar dacă între cele trei puteri s-ar încheia un acord cu privire la încetarea experienţelor.

Astăzi nu este vorba de influenţa dăunătoare a radiaţiilor atomice asupra organismelor ci de a izbăvi omenirea de primejdia unui război termonuclear, declară guvernul sovietic. **Acest lucru poate fi obţinut numai dacă se va traduce în viaţă dezarmarea generală şi totală.** În aceasta constă în momentul de faţă ţelul principal, sarcina principală.

În condiţiile agravării încordării internaţionale, guvernul sovietic s-a văzut pus în faţa necesităţii de a se îngriji de întărirea capacităţii de apărare a U.R.S.S. El a fost nevoit să ia hotărîrea cu privire la efectuarea exploziilor experimentale cu arma nucleară. „Guvernul sovietic a întreprins aceste măsuri călcîndu-şi pe inimă, sub presiunea împrejurărilor, dar n-a putut să nu le ia deoarece altfel ar fi nesocotit interesele de importanţă vitală ale securităţii Uniunii Sovietice şi ale tuturor statelor socialiste".

Dacă statele vor înfăptui dezarmarea generală şi totală sub un control internaţional eficient, nimeni nu va mai fi tentat să experimenteze arma nucleară pe pămînt, sub pămînt, în atmosferă sau în spaţiul cosmic, şi nici nu va avea ce experimenta deoarece arma nucleară va fi distrusă, se arată în memorandumul guvernului sovietic.

Să fie luate măsuri îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic a prezentat celei de-a 16-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. un memorandum cu privire la măsurile îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale, întărirea încrederii între state şi în interesul dezarmării generale şi totale.

Guvernul U.R.S.S. propune să se cadă de acord asupra înfăptuirii următoarelor măsuri, sau, cel puţin, a unora dintre ele, privind: **îngheţarea bugetelor militare ale statelor; renunţarea la folosirea armei nucleare; interzicerea propagandei de război; încheierea unui pact de neagresiune între ţările N.A.T.O. şi ţările Tratatului de la Varşovia; retragerea trupelor de pe teritorii străine; împiedicarea lărgirii numărului de state care deţin arma nucleară; crearea de zone denuclearizate; măsuri pentru micşorarea primejdiei unui atac prin surprindere.**

Guvernul sovietic propune să se ia de comun acord, fără a se aştepta rezolvarea problemei dezarmării generale şi totale, unele măsuri pentru a se stabili limita maximă în bugetele statelor pentru cheltuieli militare la un nivel care să nu depăşească alocaţiile lor militare de la 1 ianuarie 1961.

În memorandum se subliniază că acest lucru nu va aduce prejudicii securităţii nici unui stat.

Constatînd că „îngheţarea bugetelor militare ar constitui o contribuţie eficientă pentru preîntîmpinarea intensificării cursei înarmărilor", **guvernul sovietic declară că este gata să meargă pe această cale dacă S.U.A. şi celelalte puteri occidentale vor întreprinde, de asemenea, la rîndul lor, măsuri corespunzătoare în această direcţie.**

În memorandum se declară că încă înainte de încheierea acordului cu privire la dezarmarea generală şi totală, statele care produc arma atomică ar putea declara, ca o pregătire morală a unui astfel de acord, că sînt hotărîte să nu folosească arma nucleară.

Dacă puterile occidentale nu sînt gata în prezent să-şi ia împreună cu Uniunea Sovietică angajamentul de a renunţa necondiţionat la folosirea armei nucleare s-ar putea cădea de acord, ca prim pas, asupra angajamentului fiecărui stat de a nu folosi primul arma nucleară.

Toate statele, arată guvernul sovietic în memorandum, **ar putea aduce o mare contribuţie la însănătoşirea situaţiei internaţionale dacă s-ar pronunţa în comun pentru încetarea tuturor formelor de propagandă de război, de vrajbă şi ură între popoare.**

Ar avea o mare importanţă politică adoptarea unei declaraţii comune sau a unei declaraţii pentru încetarea propagandei de război, duşmănoasă cauzei păcii şi înţelegerii reciproce între popoare.

Guvernul sovietic reia propunerea sa de a se încheia un acord de neagresiune între ţările N.A.T.O. şi statele membre ale Tratatului de la Varşovia.

În memorandum se menţionează că S.U.A., aşa cum arată experienţa tratativelor anterioare, nu sînt, după cum se pare, încă gata să accepte propunerile sovietice cu privire la retragerea trupelor străine de pe teritoriul statelor europene.

În aceste condiţii, după părerea guvernului sovietic, se iveşte necesitatea de a se rezolva problema fie şi numai a unei reduceri a efectivului trupelor străine situate atît pe teritoriul ţărilor participante la N.A.T.O. cît şi pe teritoriul ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia.

Ca un prim pas **guvernul sovietic propune reducerea în decursul unei anumite perioade cu 1/3 sau în altă proporţie stabilită de comun acord a tuturor trupelor străine staţionate în Germania, cu instituirea controlului asupra înfăptuirii acestei măsuri.**

După părerea guvernului sovietic, **în prezent există posibilitatea de a se încheia un acord pe baza căruia puterile nucleare s-ar angaja să nu transmită arma nucleară altor ţări, iar statele care nu dispun de arma nucleară să-şi asume angajamentul de a nu produce această armă şi de a nu şi-o procura de la puterile nucleare.**

Guvernul sovietic consideră necesar să sprijine înfăptuirea practică a planurilor de creare de zone denuclearizate.

După părerea guvernului U.R.S.S., s-ar putea realiza cu uşurinţă transformarea întregului continent african într-o zonă denuclearizată.

Crearea de zone denuclearizate s-ar putea de asemenea, începe cu Europa occidentală; în această privinţă există propuneri amănunţite ale guvernului Poloniei, sprijinite de Cehoslovacia şi R.D.G.

Memorandumul citează propunerile guvernului sovietic cu privire la măsurile pentru micşorarea primejdiei unui atac prin surprindere.

Printre măsurile cele mai reale care ar putea fi înfăptuite în viitorul cel mai apropiat face parte **crearea de posturi de control terestre la nodurile de cale-ferată, în marile porturi şi pe autostrăzile de mare trafic, posturi care să aibă misiunea de a urmări orice concentrare periculoasă de forţe armate şi mijloace tehnice militare şi de a nu admite o astfel de concentrare.**

Paralel cu aceasta s-ar putea înfăptui de-a lungul liniei care desparte cele două părţi reducerea corespunzătoare şi retragerea pe o anumită distanţă, a forţelor armate şi armamentelor.

Colonialismul să fie lichidat definitiv

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: În memorandumul guvernului U.R.S.S. referitor la modul în care se înfăptuieşte Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale **se propune ca Adunarea Generală a O.N.U. să declare anul 1962. an al lichidării definitive a colonialismului.**

În memorandum se spune: **„Să se încheie lichidarea sistemului colonial pe întreaga noastră planetă pînă la sfîrşitul anului 1962 — aceasta este o sarcină absolut reală, dacă toate statele şi popoarele iubitoare de libertate se vor uni pentru a înfrînge împotrivirea colonialiştilor".**

Guvernul sovietic propune să se pună capăt imediat tuturor războaielor coloniale, tuturor represaliilor împotriva participanţilor la mişcarea de eliberare naţională, să fie evacuate din colonii toate trupele străine, să fie lichidate toate bazele străine din aceste regiuni.

După cum se arată în memorandum, **O.N.U. trebuie să ceară ca în cursul următoarelor luni să fie create organe naţionale ale puterii în toate coloniile, teritoriile de sub tutelă şi celelalte teritorii care nu se bucură de autoguvernare.**

Guvernul sovietic subliniază în memorandum că O.N.U. trebuie să dea dovadă de fermitate în problema acordării de drepturi şi libertăţi democratice largi populaţiei din fiecare colonie, precum şi în problema încetării războaielor împotriva popoarelor din colonii. Dacă, de pildă, guvernul Republicii Sud-Africane continuă să persiste în politica sa de discriminare rasială şi de apartheid, Adunarea Generală va proceda just dacă va anunţa excluderea Republicii Sud-Africane din O.N.U., iar Consiliul de Securitate va adopta sancţiuni corespunzătoare faţă de această ţară.

Guvernul sovietic propune să se creeze o comisie O.N.U. de supraveghere şi control asupra modului cum se îndeplineşte Declaraţia cu privire la acordarea independenţei ţărilor şi popoarelor coloniale în toate coloniile, teritoriile de sub tutelă şi celelalte teritorii lipsite de autoadministrare. După părerea guvernului sovietic **în această comisie trebuie să fie reprezentate, pe bază de egalitate, toate cele trei grupuri principale de state: statele socialiste, ţările care fac parte din blocurile militare occidentale şi statele neutre.**

În memorandum se constată că puterile coloniale ignorează de fapt prevederile Declaraţiei.

După cum se subliniază în memorandum, caracterul provocator al acţiunilor colonialiştilor, prin care se urmăreşte torpilarea Declaraţiei se explică prin faptul că colonialiştii portughezi şi francezi, englezi şi belgieni, sud-africani, olandezi, spanioli se bazează în întregime pe sprijinul S.U.A. — principalul reazim al colonialismului contemporan. Este un fapt incontestabil se subliniază în memorandum că în prezent 12 posesiuni coloniale, cu o populaţie de 3,3 milioane oameni, aparţin S.U.A.

DE PESTE HOTARE

Din R. P. Chineză

Un aspect al centrului oraşului Guandun.

Londra: Cocteil cu prilejul plecării din Anglia a tovarăşului P. Bălăceanu

LONDRA 28 (Agerpres). — Cu ocazia plecării sale din Anglia, ministrul R. P. Romîne la Londra P. Bălăceanu, a oferit un cocteil în saloanele legaţiei, la care au participat E. Heath, lord al sigiliului privat, E. Marples, ministrul Transporturilor, F. Hoyer – Millar, subsecretar de stat permanent şi A. D. Wilson, subsecretar de stat adjunct la Ministerul de Externe, membri ai Camerei Lorzilor şi Camerei Comunelor între care lady Summerskill, lordul Boothby, Robert Allan, S. Silverman, W. Halei, directorul ziarului Times, Decanul de Canterbury, oameni de ştiinţă şi cultură, industriaşi. De asemenea, au luat parte şefi şi membri ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Londra. Cocteilul s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Pentru continua îmbunătăţire a pregătirii de cadre pedagogice în U.R.S.S.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: C. C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au adoptat hotărîrea cu privire la îmbunătăţirea pregătirii de cadre pedagogice. În hotărîre se subliniază că pregătirea numărului necesar de profesori cu înaltă calificare este condiţia principală a dezvoltării cu succes a învăţămîntului public în U.R.S.S. Această sarcină devine deosebit de importantă în legătură cu introducerea învăţămîntului general obligatoriu de opt ani, cu organizarea şcolilor-internat, lărgirea reţelei de şcoli serale pentru tineretul muncitor şi sătesc.

În hotărîre se prevede, printre altele, organizarea unor cursuri pedagogice cu durată de un an pentru pregătirea profesorilor de şcoli elementare din rîndurile absolvenţilor şcolilor medii, îmbunătăţirea conducerii învăţămîntului pedagogic, lărgirea reţelei secţiilor serale de pe lîngă institutele pedagogice şi o serie de alte măsuri.

Lucrări de irigaţie pe insula Ciunmin

Pe insula Ciunmin, situată la gurile fluviului Iantzi în apropierea oraşului Şanhai, au fost întărite digurile şi construite ecluze, lucrări prevăzute în planul de construcţii de irigaţii în această regiune din estul Chinei. Construirea obiectivelor de irigaţie a permis valorificarea a 13.000 ha. de pămînturi neroditoare de pe această insulă şi crearea unor gospodării agricole de stat în vederea aprovizionării cu legume, carne şi alte produse a oraşului Şanhai.

Conform unui plan unic şi cu ajutorul statului, pe insula Ciunmin s-au construit o cale artificială de apă lungă de 60 km. de la est spre vest şi o serie de canale mici. În afară de aceasta au fost adîncite peste 1.000 de căi de apă şi canale. Construirea tuturor acestor obiective a permis utilizarea apelor fluviului Iantzi la irigarea cîmpurilor.

Pe insulă au fost construite şi linii de înalt voltaj pentru transportul energiei electrice precum şi staţiuni de pompare pentru noile gospodării agricole de stat.

Insula Ciunmin, care împarte marele fluviu Iantzi în două părţi în sectorul unde se varsă în mare, s-a format în urma depunerii aluviunilor aduse de aceste ape. Înainte de eliberarea ţării, insula era adeseori pustiită de inundaţii. Acum acest lucru nu se mai întîmplă.

O reţea largă de biblioteci

În R. P. Chineză funcţionează în prezent peste 300.000 de biblioteci publice şi ştiinţifice. În anii puterii populare în China a luat fiinţă o vastă reţea de biblioteci, care include două centre de biblioteci republicane şi nouă provinciale, aflate sub conducerea Ministerului Culturii al R. P. Chineze. Zeci de mii de biblioteci au fost deschise în instituţii, în fabrici, în uzine, în instituţiile de învăţămînt superior, pe lîngă cluburi şi palate de cultură. Printre cele mai mari biblioteci din ţară se numără Biblioteca de stat din Pekin şi Biblioteca de stat din Şanhai. În depozitele de cărţi ale Bibliotecii de stat din Pekin se păstrează peste şase milioane de volume. Biblioteca întreţine strînse relaţii şi face schimb cu numeroase biblioteci ale întreprinderilor industriale, instituţiilor din China, precum şi cu biblioteci din peste o sută de alte ţări.

O nouă samavolnicie a monopolurilor belgiene în Katanga

ACCRA 28 (Agerpres). — Referindu-se la informaţii obţinute de la surse katangheze demne de încredere, ziarul „Ghana Times" relatează că marele concern „Union miniere du Katanga", aparţinînd monopolurilor belgiene şi monopoliştilor din alte ţări, se pregăteşte să comită în Katanga un mare act de sabotaj.

Concernul sus amintit, căruia îi aparţin zăcăminte de cupru de pe o suprafaţă de 13.000 mile pătrate, evacuează în prezent pe funcţionarii europeni şi familiile acestora, în vederea inundării minelor de cupru din Katanga.

Ziarul relatează de asemenea că proprietarii concernului intenţionează să lase minele într-o astfel de situaţie, încît în viitor să fie foarte greu, sau chiar imposibil să mai poată fi folosite.

Comentînd aceste informaţii, ziarul „Ghana Times" caracterizează intenţiile colonialiştilor ca un „plan diabolic" avînd drept scop să dea o nouă lovitură poporului congolez.

Lovitură de stat în Siria

BEIRUT 28 (Agerpres). — Agenţia France Presse transmite: La 28 septembrie postul de radio Damasc a anunţat că în Siria a avut loc o lovitură de stat. În ştire se spune că acţiunea întreprinsă de armată a urmărit restabilirea „libertăţii şi demnităţii poporului".

★

CAIRO 28 (Agerpres). — Joi, preşedintele R. A. U., Nasser, a transmis prin radio un apel poporului R.A.U., în care i-a adus la cunoştinţă că în dimineaţa zilei de 28 septembrie, la Damasc a avut loc o răscoală a garnizoanei armatei I-a din El Katana, care a ocupat postul de radiodifuziune din Damasc şi a asediat cartierul general al armatei I-a.

Preşedintele Nasser a anunţat că a trimis forţe armate împotriva răsculaţilor.

★

BEIRUT 28 (Agerpres). — Referindu-se la surse bine informate din Beirut, agenţia United Press International anunţă că răsculaţii din provincia siriană a R.A.U. au revendicat printre altele descentralizarea conducerii armatei siriene şi revizuirea sistemului fiscal. Potrivit acestor surse, ei au afirmat că vor renunţa la acţiunea lor dacă vicepreşedintele R.A.U., mareşalul Amer, le va accepta cererile. Mareşalul Amer a refuzat să cadă la o înţelegere cu ei şi le-a declarat că va supune revendicările lor preşedintelui Nasser. Corespondentul agenţiei U.P.I. relatează că în urma respingerii cererilor lor de către preşedintele R.A.U., răsculaţii sirieni au reluat ostilităţile.

Potrivit agenţiei Associated Press, postul de radio Damasc a anunţat joi seara că răsculaţii vor continua lupta. Postul de radio a afirmat de asemenea că mareşalul Abdel Hakim Amer a plecat la Cairo.

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

MOSCOVA. — La 27 septembrie s-au deschis congresele partidelor comuniste din R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Kazahă, R.S.S. Moldovenească, R.S.S. Estonă, R.S.S. Lituaniană şi R.S.S. Gruzină. De asemenea, la Minsk şi la Riga îşi continuă lucrările congresele partidelor comuniste din R.S.S. Bielorusă şi R.S.S. Letonă.

PEKIN. — La invitaţia lui Ciu De, preşedintele Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanţilor Populari din întreaga Chină, la 28 septembrie a sosit la Pekin într-o vizită de prietenie o delegaţie a Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare.

ROMA. — Revista „Rinascita", organ teoretic al Partidului Comunist Italian, a iniţiat un concurs de opere de pictură care oglindesc realitatea contemporană. La acest concurs, menit să încurajeze tendinţa spre o artă nouă, care să înfăţişeze frămîntările şi preocupările majore ale generaţiei contemporane, pot participa tineri pictori din Italia şi de peste hotare care n-au împlinit vîrsta de 35 de ani.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.